

PUTERNICUL BIRUITOR

 ... slujba de botez. Cred că au umplut bazinul. Și împărtășirea și spălarea picioarelor. Câte persoane de aici au fost vreodată la o spălare a picioarelor? Să vă vedem mâinile. Oh, Doamne, uitați-vă la Bapțiștii care—care sunt aici în această dimineață. Amin.

² Știți, se spune, „Baptistul cu piciorul spălat.” Și problema, totuși, când mergeam la Bapțiștii cu piciorul spălat, ei spălau doar un picior, doar un picior. Și acum, aici, noi spălăm ambele picioare. Deci, atunci, o dublă binecuvântare, vedeți, da, aveți două binecuvântări într-una. Dacă este o binecuvântare să speli un picior, ar trebui să le încerci pe amândouă, odată, Baptistul cu piciorul spălat.

³ [Cineva îi vorbește Fratelui Branham—Ed.] Ei bine, depinde de ce fel de serviciu avem în această dimineață. Așa este. Nu știm exact ce va fi în seara aceasta, pentru că . . . de cum va fi serviciul din această dimineață. Sunt cam obosit.

⁴ Noi tocmai ce am venit din Mexic, unde eu am avut una dintre cele mai minunate întâlniri pe care le-am avut vreodată. Și știți că mulți dintre voi sunt interesați să audă despre asta, așa că eu . . . Ei bine, noi am fost acolo timp de trei seri, am avut trei seri de slujbă. Și . . . binecuvântatul nostru Răscumpărător cu siguranță a făcut nespuse de mult acolo. În ultima seară, am avut douăzeci de mii de oameni care nu veniseră niciodată la Cristos în niciun fel, l-au primit pe Isus ca Mântuitor personal în același timp; douăzeci de mii în același timp.

⁵ O înviere a unui copilăș care a murit în brațele mamei sale, în timp ce stătea pe jos. Și doctorul a spus, cu o zi înainte, că va muri, iar ea l-a adus la adunare ca să se facă rugăciune pentru el. Și oamenii stăteau în picioare, așa cum stau pe aici.

⁶ Și voi credeți că e destul de rău aici, pentru noi Americanii să trebuiască să stăm în picioare o oră. Dar ei veneau, uneori, la șase dimineața și stăteau până la unsprezece seara. Și era atât de înghesuit, încât au estimat cât de mult teren aveam pentru ei ca să stea în picioare. Și stăteau în picioare, câte șase oameni la fiecare trei picioare pătrate; șase oameni pur și simplu în picioare, înghesuiți, sprijinindu-se unii de alții. Am spus, „Asta mi-a amintit de oi.”

⁷ Știți, atunci când căldura zilei este în toi, oile se adună toate împreună. Și stau una lângă alta, își fac umbră una alteia și se sprijină una pe alta. Deci așa ar trebui să procedeze oile lui Dumnezeu, să stea împreună într-un fel, locuri apropiate, și să ne sprijinim unii pe alții cu credința noastră.

⁸ Acum, fiecare persoană, în felul vostru de a vă ruga, indiferent de felul în care vă rugați la biserica voastră, rugați-vă în această dimineață. Și vom citi puțin din Cuvântul lui Dumnezeu.

⁹ Și din pricina celor care stau în picioare, pe măsură ce vin, ei pur și simplu tot întorc oamenii și îi trimit înapoi. Și au spus că i-au trimis înapoi de destul de mult timp.

¹⁰ Așa că acum vom fi foarte rapizi, și vom vorbi despre Cuvânt, ca să aveți un temei pentru credință. Și apoi după aceea, ne vom ruga pentru cei bolnavi, așa cum va vrea Domnul.

¹¹ Am vrut să avem primul nostru serviciu de deschidere, pentru ai aduce pe oameni așa cum tocmai a arătat vedenia. Dar nu știu dacă voi putea să fac asta sau nu; încăperile sunt pline la maxim acolo, pentru a-i scoate din public.

[Porțiune goală pe bandă—Ed.] . . . să am încredere că veți încerca să rezistați doar puțin timp și să vă rugați.

¹² Acum, primul lucru, eu cred că toată Doctrina trebuie să vină din Cuvântul binecuvântat și Etern al lui Dumnezeu, pentru că credința nu se poate baza pe nisipurile mișcătoare ale teologiei oamenilor. Ea trebuie să se bazeze pe Stânca de neclintit a Cuvântului lui Dumnezeu. Prin urmare, o persoană poate fi sigură că, dacă Dumnezeu a spus-o, Dumnezeu va îndeplini ceea ce a spus.

¹³ În mesajul din această dimineață, vorbeam despre cum că Dumnezeu, înainte de . . . Poate cu zece mii de ani înainte de a exista vreodată o lume, Isus Cristos a fost ucis înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu a vorbit-o și asta a stabilit-o. Atâta timp cât Dumnezeu o vorbește, asta face ca lucrul să fie corect. Și în gândul lui Dumnezeu, când El rostește un Cuvânt, Acesta este deja confirmat în Cer. Iată cât de desăvârșit este Acolo sus. Deci cât de mult ar trebui noi, muritorii, care am fost răscumpărați prin harul Său, să ne încredem în Cuvântul Său! Dacă Cuvântul Său a spus așa, asta o stabilește.

¹⁴ Acum, mai întâi, un Cuvânt . . . Biblia a spus, „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” Acum, înainte de a fi un cuvânt, trebuia să fie un gând, pentru că un cuvânt este un gând exprimat. Și Dumnezeu, când El a văzut că vrăjmașul acestei lumi . . . avea de gând să facă ceea ce a făcut, Dumnezeu s-a gândit cum va trimite El marele plan de răscumpărare. Și când El l-a gândit, atunci El l-a rostit, și a fost ca și făcut chiar atunci. Și mii de ani mai târziu, a venit Domnul Isus Cristos și a murit pentru păcate; și a înviat din nou, acum vreo o mie nouă sute de ani, în această dimineață, pentru justificarea noastră; șezut acum la dreapta Sa, ca Mare Preot, făcând mijlocire pe baza mărturisirii noastre. Este deja isprăvit. Și orice Cuvânt care iese din Biblia lui Dumnezeu, vă puteți odihni sufletul pe El. Vedeți?

15 Acesta este motivul pentru care, jos în Mexic, cei mai mulți oameni de acolo sunt Catolici. Și fiind interviuat de un Catolic, el a spus, „Frate Branham, crezi că—că sfinții noștri pot face minuni?”

Am spus, „Dacă sunt vii, nu morți.”

Și el a spus, „Ei bine,” el a spus, „ei bine, tu. . .” Am spus eu, . . . El a spus, „Cu ce biserică ești?”

Am spus, „Biserica Domnului Isus.”

Și el a spus, „Ce denominațiune este?”

16 Și eu am spus, „Nu este o denominațiune. Este Trupul lui Cristos. Printr-un Singur Duh, noi toți suntem adunați împreună, ca să credem. Și Acolo înăuntru, indiferent de ceea ce crede omul, este credința lui personală în Cristos.”

El a spus, „Desigur, acea Biblie era istoria veche a bisericii Catolice.”

17 Și eu am spus, „Ei bine, îți voi da beneficiul îndoielii. Am. . . am citit multe istorii și nu văd unde s-a înființat vreodată biserica Catolică timp de trei sute de ani și ceva, după moartea ultimului apostol. Dar, cu toate acestea, eu voi—îți voi acorda beneficiul îndoielii și voi spune că așa a fost. Atunci, poți să mă numești Catolic de tip vechi, pentru că eu cred în Biblie.” Așa este. Bine.

18 Și cred că fiecare Cuvânt nu poate fi schimbat niciodată. Dacă Dumnezeu o dată L-a rostit, și Acesta este pentru totdeauna Adevărul. Vedeți? Vedeți, eu și voi învățăm tot mai multă înțelepciune. Știți mai multe acum decât știați acum câțiva ani.

19 O fetiță care stă aici, acum, este doar un copil. Părinții ei trebuie să o călăuzească. După un timp, ea va crește. Și probabil, la vremea ei, ea progresează; s-ar putea să fie mai deșteaptă decât este mama ei acum, vedeți, pentru că ea continuă să progreseze.

20 Dar Dumnezeu este infinit. El nu se poate schimba. El trebuie să. . . El—El era—El era desăvârșit, de la început. El va fi la fel la sfârșit. El, El nu se poate schimba. Așadar, oricare ar fi fost atitudinea Lui față de orice lucru din Biblie, trebuie să fie aceeași și acum sau El a greșit în felul în care a acționat El atunci. Vedeți? Deci, El trebuie să nu se schimbe niciodată.

21 Așadar, înainte de a deschide Cuvântul Său, să ne adresăm Celui Care L-a scris, Domnul Isus, în timp ce ne plecăm capul.

22 Tatăl nostru Ceresc, astăzi este una dintre cele mai mari zile. . . din istoria calendarului Creștin. Este ziua învierii. Ne rugăm, Tată Ceresc, ca Cel Care este viu astăzi și viu în veci, să ne viziteze în aceste câteva momente de vorbire și rugăciune pentru acei oameni sărmani care sunt bolnavi și în nevoie astăzi.

23 Eu Îți cer cu smerenie să ne ierți toate păcatele și fărădelegile noastre. Noi greșim, ne dăm seama de asta, pentru că trăim într-o lume greșită, cu motive greșite, cu duhuri greșite, cu emoții greșite. Dar, Tată, Tu cunoști toate aceste lucruri. Așa că suntem atât de recunoscători că Îl avem pe Isus, Care stă la dreapta Măreției ca să mijlocească pe baza mărturisirii noastre că greșim, și El a făgăduit să ne ierte. Și noi credem asta și ne încredem în El.

24 Primește Slava din slujbă, astăzi. Taie împrejur fiecare inimă ca să audă Cuvântul, și buzele care Îl rostesc, căci o cerem în Numele lui Cristos. Amin.

25 În Cartea Efeseni, doresc să citesc aceste Cuvinte. Doar îmi place să citesc Cuvântul lui Dumnezeu. „De aceea . . .” Capitolul 1 al Cărții, începând cu al doilea . . . al 15-lea verset.

De aceea și eu, de când am auzit despre credința voastră în Domnul Isus și de dragostea voastră cu toți sfinții,

Nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, când vă pomenesc în rugăciunile mele;

Ca Dumnezeuul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl slavei, să vă dea duhul înțelepciunii și al descoperirii în cunoașterea Lui:

Ca ochii înțelegerii voastre să fie luminați; ca să pricepeți care este nădejdea chemării și care este bogăția slavei moștenirii sfinților,

Și care este măreția nespus de mare a puterii Sale față de noi cei ce credem, după lucrarea puterii tăriei Lui,

pe care a desfășurat-o în Cristos, când L-a înviat din morți, și L-a pus să șadă la dreapta Sa în locurile cerești,

Mai presus de toate stăpânirile, de orice putere, și tărie, . . . dregătorie, și de orice nume . . . nu numai în lumea aceasta, ci și în cea viitoare:

Și a pus toate lucrurile sub picioarele Lui, și L-a dat . . . să fie căpetenie peste toate lucrurile bisericii,

Care este trupul Lui, plinătatea Celui ce împlinește totul în toți.

Și apoi în Evanghelia Sfântului Marcu . . . sau Luca, defapt, începând pe la versetul al 25-lea.

Atunci el le-a zis, O nepricepuților și zăbavnici cu inima să credeți toate lucrurile ce au spus profeții:

Nu trebuia să sufere Cristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?

Și începând de la Moise și de la toți profeții, el le-a tâlcuit . . . toate Scripturile și lucrurile cu privire la El.

Și s-au apropiat de satul la care mergeau: și El s-a făcut că vrea să meargă mai departe.

Dar ei au stăruit de El, au zis, Rămâi cu noi: căci este spre seară, și ziua aproape a trecut. Și el a intrat și a rămas cu ei.

Și s-a întâmpilat, pe când ședea la masă cu ei, a luat pâine, și a binecuvântat-o, și a frânt-o și le-a dat-o.

Și li s-au deschis ochii, și ei L-au cunoscut; și El s-a făcut nevăzut dinaintea lor.

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la Cuvântul Său.

26 S-a citit destulă Scriptură încât ne-ar lua săptămâni și luni de zile ca să ajungem măcar pe jumătate la contextul acestui text. Dar subiectul meu din această dimineață, sau textul, este, *Puternicul Biruitor*. Și acum începem de unde am rămas, de la înviere, unde s-a dovedit ce a fost El.

27 Sunt mulți oameni care pot face declarații. Au fost mulți filozofi în lume; Budda, Mahomed, Confucius, mulți alți mari filozofi. Cu toții au făcut declarații, că au fost oameni mari, dar, moartea a rezolvat problema pentru totdeauna cu ei.

28 Dar nu a existat niciodată un om, în afara lui Cristos, care să fi spus, „Am puterea de a-Mi da viața și să O iau iarăși,” și să o poată dovedi. Acesta este singurul gând frumos al Creștinismului, că și astăzi, că, atunci când vorbim despre Evanghelie, nu trebuie să luăm o vorbă din auzite sau un lucru istoric privitor la aceasta. Pentru că, poate fi dovedit chiar aici, în această dimineață, că Isus Cristos trăiește și domnește, și a înviat din morți și este viu pentru totdeauna. După două mii de ani, El este la fel de prezent ca atunci când El umbla în Galilea cu ucenicii Lui; făcând același lucru, făcând aceleași minuni, arătând aceeași îndurare, predicând aceeași Evanghelie. El nu este mort, ci viu pentru totdeauna.

29 Ce inimi fericite ar trebui să facă să fie Creștinătatea, astăzi, să știe că nu este vorba de o filozofie ciudată pe care o înțelegem, ci este puterea învierii Domnului Isus.

30 Și așa cum spunea marele Sfânt Pavel în zilele sale, fiind singurul instruit dintre ucenici, a spus, „Nu am venit la voi cu excelența cuvântului sau cu vorbirea omului, ca credința voastră să fie întemeiată în așa ceva. Ci,” a spus, „am venit la voi cu puterea și demonstrațiile Duhului Sfânt, pentru ca—credința voastră să se odihnească în Dumnezeu.” Ceva de genul acesta. Cât ne place asta! Și să știm că, același lucru pe care l-a propovăduit Pavel, în zilele de după învierea lui Cristos, este la fel și astăzi, și poate fi dovedit chiar aici, acum, dovezi infailibile, că Isus este viu astăzi.

³¹ Ce zi minunată trebuie să fi fost pentru Cleopa și pentru prietenul său! Era o dimineață frumoasă de Paște, prima dimineață de Paște. Cu inima frântă, în timp ce mergeau pe drum.

³² Biblia a spus, „Erau oameni neștiutori și neînvățați,” apostolii Lui erau. Poate că nu știau prea multe despre botanică. Poate că nu știau prea multe despre o—o matematică sau—sau algebră, sau orice altceva de acest fel, din educația noastră modernă. Poate că nu știau prea multe despre asta, dar îl cunoșteau pe El, și acesta este cel mai important lucru. „A-l cunoaște pe El este Viață.” Ține minte asta, prieten Creștin și prieten păcătos. „A-l cunoaște pe Cristos este Viață.”

³³ Mulți oameni merg și învață un catehism; ei cred că asta este Viață. Mulți oameni merg și învață Biblia; ei cred că asta este Viața. Mulți oameni cunosc doctrina bisericii lor; ei cred că asta este Viața. Toate aceste lucruri sunt bune. „Dar, să-l cunoști pe El,” personal, ca Mântuitor personal, individual, „asta este Viața,” și numai asta, să-l cunoști pe El. Este bine să-ți știi catehismul, este bine să-ți știi cărțile, este bine să-ți cunoști doctrina bisericii tale, dar toate acestea sunt secundare. Dar, a-l cunoaște pe El înseamnă a cunoaște Viața. Și a—a avea Viața înseamnă a-l cunoaște pe El.

³⁴ „Căci cine aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică; și nu va a ajunge niciodată la osândă, ci a trecut de la moarte la Viață.” Isus a făcut aceste declarații. Și acelea sunt cuvinte care . . . După ce nu vor mai exista nici lună și nici stele, acelea încă . . . Acele Cuvinte vor fi încă în vigoare și la fel de puternice ca și în ziua în care le-a rostit El. Cuvintele Lui nu pot eșua.

Acum, dacă veți asculta cu atenție.

³⁵ În această dimineață de Paște, în timp ce mergeau, aveau inima zdrobită. Omul în care se încredeau, Cel care credeau că va fi Salvatorul lui Israel, Cel în care se încredeau că va fi Regele care va veni, fusese maltratată în mod groaznic; mort, răstignit, îngropat; și un sigiliu pus pe mormântul Său, cu „să nu îndrăzniți” a garnizoanei Romane să fie atins vreodată, sau pedepsa întregii Rome ar fi stat în acesta. Iar dacă cineva ar fi rupt acel sigiliu, ar fi fost ucis imediat.

³⁶ Maria, iubita Sa mamă, deși a stat și L-a văzut dezbrăcat, gol în fața poporului, bătut până la sânge, oasele din mâinile Sale separate de crudele cuie Romane și toate aceste lucruri, și dezonorat, și L-a auzit strigând după milă în timp ce El murea, gândindu-se, „Cu siguranță, că, nici un Om de acest calibru nu ar fi putut vreodată să aibă o astfel de moarte.” Dar Dumnezeu lucrează toate lucrurile împreună spre bine. A trebuit să Îl conducă așa, după cum am spus în această dimineață. Cum ați avea încredere că cei dragi ai voștri vor învia vreodată din

morți, dacă—dacă l-am avea doar pe Enoh care a fost transportat, pe Ilie care s-a întors acasă la Cer într-un car? Dacă i-am avea doar pe ei, am fi nefericiți. Dar acest Om a murit. A murit până când soarele a știut că El a murit. A murit până când luna și stelele au știut că El a murit. El a murit până când tot ce este pe pământ și în Cer a știut că El a murit, pentru ca El să moară moartea fiecărui muritor care a trăit vreodată. Pentru că a murit El noi trăim. El a murit.

³⁷ El a fost maltratată. El a venit în lume pe calea unui staul. Nici un loc unde să-Și pună capul, când El a venit pe pământ. Și El a fost atât de respins de oameni, încât El nu avea un loc unde să moară. Pământul L-a refuzat. Și Cerurile nu L-au putut primi, pentru că El devenise un păcătos; nu cu păcatul Propriu, ci cu păcatele noastre asupra Sa. El purta păcatele lumii asupra Sa, așa că El a fost respins în Ceruri. Și pământul nu L-a vrut. Și au trebuit să-L ridice, între ceruri și pământ, și să-L lase să moară în afara Cerului și în afara (a) pământului.

³⁸ Ce Mântuitor! Cum ai putea să respingi o astfel de Persoană, pentru teologia modernă sau pentru persoanele oamenilor? când știi că trebuie să stai în Prezența Lui în acea Zi a Judecării și să dai socoteală pentru viața ta.

³⁹ Dumnezeu nu te va trage la răspundere pentru că ești un păcătos. El te va trage la răspundere pentru că ai respins calea de ieșire. Nu poți face nimic să nu fii un păcătos; te-ai născut, natura ta este păcătoasă. Dar poți evita asta; Isus a făcut calea pentru tine.

⁴⁰ Și El era acolo, după ce a văzut toate acestea. „Și, cu siguranță, cum ar putea o persoană,” se gândea Maria, „că fără de a ști de bărbat. . . Căram apă într-o zi de la fântână, iar Duhul Sfânt mi-a vorbit într-o Lumină mare, și mi-a spus, ‚Acea Făptură sfântă care se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.’ Și cum a putut Dumnezeu să îngăduie să-L vadă pe propriul Său Copil, atârnând acolo, suferind, sângerând, răsucindu-se, murind? Cum a fost posibil?” Ei așteptau, în orice moment, ca El să se întoarcă de pe cruce, să Își desprindă mâinile și să triumfe asupra vrăjmașului. Dar ei nu-și dădeau seama că, dacă El ar fi făcut asta, atunci noi am fi rămas păcătoși, în această dimineață. El a trebuit să facă.

⁴¹ I-au făcut cel mai mare compliment, acei farisei, care—care L-au răstignit. I-au făcut cel mai mare compliment pe care I l-au făcut vreodată, când au spus, „El i-a salvat pe alții, dar pe Sine El nu se poate salva.” Nu și-au dat seama că, dacă S-ar fi salvat pe Sine, El nu i-ar fi putut salva pe alții. A trebuit să Se dea pe Sine ca să-i salveze pe alții. Și a fost un compliment pentru El, ei neștiind asta. Ei au fost vinovați că L-au dat la moarte.

⁴² Dar în dimineața Paștelui, când Dumnezeu a dovedit fără umbră de îndoială că a murit Ceva mai mult decât un filozof, a

murit Ceva mai mult decât un profet. Omul de astăzi, în teologia modernă, încearcă să-L facă că a propovăduit o Evanghelie socială, ca fiind doar un filozof, sau un om bun, sau un erudit bun, un învățător. El a fost mai mult decât atât. El a fost Dumnezeu, El însuși, făcut trup printre noi. El era Divin. Sângele Său nu a venit de la vreun om muritor, ci a venit din puterea creatoare a lui Iehova Dumnezeu, Tatăl Său. Și El era Divin. Și El a dovedit-o atunci când El a rupt pecețile morții și a înviat a treia zi.

⁴³ Aici erau mulți dintre ucenici, cu toții descurajați, multe lucruri se iviseră în viață, așa cum avem și noi, de-a lungul acestei călătorii. Erau în drum spre casă, mergând spre Emaus, Cleopa și tovarășul lui, mergând pe drum. Și cât de puțin știau ei, în această frumoasă dimineață de prima zi de Paști, că Isus Cristos era viu și printre oameni. Ei credeau că El era mort.

⁴⁴ Și așa cum au crezut atunci, așa este și acum. Mulți oameni care îl iubesc cu adevărat pe Isus nu reușesc să înțeleagă că El este chiar cu noi, viu, înviat, aici, printre noi. Învață asta ca pe o întâmplare istorică despre ceva; și este o istorie. Biblia nu este doar o istorie, ci este și un profet. El nu este doar mort, ci a înviat. A murit, într-adevăr, dar El a înviat din morți.

⁴⁵ Și sunt mulți oameni buni, creștini, în această dimineață, care aparțin unor biserici bune, care nu-și dau seama că Isus Cristos este același ieri, azi și în veci, și că este viu printre noi astăzi, cu aceleași puteri, aceleași principii, aceleași fapte pe care El le-a făcut când era aici pe pământ. Puțin știu oamenii acest lucru.

⁴⁶ Și în timp ce călătoreau, pe drumul lor spre Emaus, o călătorie cam de o zi de sabbat, cam la vreo două mile, cred, pe drumul lor, mergând pe marginea drumului, vorbeau despre moartea Lui.

⁴⁷ Vreau să observați. Tocmai când vorbeau ei, „Oh, cum a fost posibil să se întâmple asta? Cum a fost posibil să ni se întâmple asta? Ne-am părăsit biserica acum, pentru a-L urma pe acest Om despre care am crezut cu siguranță că va fi. . . Păi, L-am văzut înviindu-l pe Lazăr din mormânt, după ce fusese mort patru zile. Și cum ar putea un Om, care a putut învia un mort din mormânt, să moară vreodată?” Dar Dumnezeu lucrează în felul Său. El a fost doar. . . La fel cum o sămânță intră în pământ și moare, și aduce din nou la viață. „Dacă un bob de grâu nu cade în pământ, rămâne singur,” spune Biblia.

⁴⁸ Așa că ei se întrebau. Dar, în timp ce se gândeau la El, El li s-a arătat. Și așa vine El de obicei la noi. Când îți găsești de obicei cea mai mare binecuvântare; voi, gospodinele, când copiii sunt plecați toți la școală și sunteți singure, spălând vasele, sau altceva. Când măturați podeaua, sau altceva. Când voi, bărbații? Când te așezi, mâncați prânzul, poate de unul singur,

și citești Biblia deoparte, undeva unde ești pe drum spre casă, în mașină, și meditezi la El. Dacă am lăsa gândurile inimii noastre și meditațiile minții noastre să fie la El, El ni s-ar arăta des. Dar problema e, că ne gândim unde vom face următorul dolar, și ce vom face *aici*, și cum va fi *asta*. Isus a spus, „De toate aceste lucruri se va purta de grijă, dar căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu.”

⁴⁹ Dar în timp ce mergeau pe drum, în acea dimineață, chiar pot să-i văd. Oh, Doamne! Cea mai mare lovitură care li s-a întâmplat vreodată. Iată-i că erau pe drum. Și-au părăsit biserica, excomunicați, pentru că îl urmau pe El. Se gândeau că sigur El va face ceva, va triumfa acolo, la mormânt. Apoi au fost scoși din biserică lor. Nu mai puteau să se întoarcă la biserică. Și ar fi fost marcați, luați în derădere, ar fi râs de ei, batjocoriți.

⁵⁰ Așa face un om când renunță într-adevăr la tot pentru Cristos. Trebuie să taie orice țărâm, să meargă singur cu Cristos, numai El. Și bărbații și femeile din această lume, care au însemnat vreodată ceva, sunt bărbați și femei care L-au luat în principal pe Cristos ca Mântuitor al lor și au rămas singuri în deciziile lor.

⁵¹ La fel va fi și cu fiecare bărbat prezent aici în această dimineață, sau cu fiecare femeie, băiat sau fată. Dacă vreți să ajungeți vreodată la ceva, mergeți înainte cu Dumnezeu. Nu vă încredeți în biserică voastră. Nu vă încredeți în predicatorul vostru, în rabinul vostru, în preotul vostru. Ci, stați singuri în Cristos Isus. Este singura cale să reușiți. Nu . . .

⁵² Dacă ești aici în dimineața aceasta pentru rugăciune, ca să fi vindecat, nu spune, „Oh, dacă pot ajunge la . . .acolo sus pentru rugăciune, fratele Branham se poate ruga pentru mine, altcineva face *aceasta*, *aceea* sau . . .” Pune-ți încrederea numai în El. Stai acolo, să ști că El a înviat din morți, a făcut făgăduința infailibilă și nu poate da greș niciodată. Cuvântul lui Dumnezeu! Vedeți asta?

⁵³ Observați. Și în timp ce mergeau, gândindu-se, El li s-a arătat și a umblat cu ei, iar ei nu L-au recunoscut.

⁵⁴ Păi, au fost multe momente în care Dumnezeu a mers chiar cu tine, iar tu nu l-ai recunoscut. Cine te-a ferit de accidentul acela de zilele trecute? Cine a făcut *asta*? Cine? Cine a fost acolo, la spital, când doctorul a spus, „Ei bine, nu mai este aproape nimic, nimic altceva, ce pot face” și tu te-ai făcut bine? Cine a făcut asta? De unde a venit? Nu l-ai recunoscut, dar a fost harul Său. El a fost cel care a făcut acest lucru pentru tine.

⁵⁵ O mică doamnă, poate fi prezentă acum. Nu știu. Locuia chiar peste drum, acolo. Ar trebui să fie prezentă, dacă poate intra, dacă nu cumva a dat locul ei unei persoane din afară; o D-nă Reece. Îmi amintesc când m-am dus acolo, la colț, când domnul Andrews locuia alături de mine, peste drum. Și omul

acela a râs de mine, la colț, când m-am dus în acea noapte, când zăcea ea acolo. Chiar peste drum, aici, la colț, acolo locuia ea când era bolnavă. Și a fost dusă de aici, de pe Silvercrest, ca să moară, cu tuberculoză. Și plămâinii ei erau congestionați. Când, doamna Grace Weber, chiar . . . a doua ușă de aici, prima ușă de deasupra bisericii, a fost vindecată, de tuberculoză, chiar în același timp.

⁵⁶ Cred, că o văd pe sora care stă aici, a fost vindecată de cancer, nu era decât un schelet când doctorul a renunțat la ea. O domnișoară . . . care se află aici cu o floare roz. Ce . . . ? Weaver, nu-i așa? Da. Cu câțiva ani în urmă, cancerul a pătruns peste tot în ea, devorând-o. Vindecată, cu cancer, pentru că Domnul a arătat o vedenie jos la ea acasă, și a spus, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Nu vei muri.” Am botezat-o aici, în acest bazin cu apă, când a trebuit să o țin în brațe; brațele ei nu erau mai mari de *atât* în circumferință. Iată-o aici, în viață, încă și astăzi, și asta a fost cu ani în urmă.

Câte aș mai putea spune aici, surzi, muți, orbi, devorați de cancer și așa mai departe, pe care Dumnezeu i-a vindecat, pentru că Dumnezeu a făcut făgăduința!

⁵⁷ În acea noapte, în timp ce mă rugam pentru doamna de la colț, Duhul Sfânt s-a pogorât. Avea copiii ei mici în jurul ei, și soțul ei stătea acolo. Și Duhul Sfânt a spus, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Ea se va face bine.”

⁵⁸ În dimineața următoare, D-l Andrews, un adevărat necredincios, m-a întâlnit la colț și m-a ocărât. A spus, „Predicatorule, nu ți-e rușine de tine însuși?” Aveam pe mine o salopetă veche și zdrențuită, veneam de la magazin, ca să iau niște chifle pentru micul dejun. Și el trecea pe acolo și a spus, „Să-ți fie rușine să înșeli așa acea familie! Și acea sărmană mamă care zăce acolo cu acei copii, pe moarte; și tu să-i spui, sub o falsitate, că ea va fi în viață!”

Am spus, „Domnule, eu nu i-am spus niciodată așa ceva. Dumnezeu a spus asta, și Cuvintele Lui sunt adevărate.”

A spus, „Să-ți fie rușine! Nu există așa ceva ca Dumnezeu; ci doar prelucrarea ta mentală și emoțiile tale.” O, Doamne!

⁵⁹ La câteva zile după aceea, când soția lui a fost bolnavă la spitalul de aici; cunoașteți povestea, cei mai mulți dintre voi. Și el a trebuit să vină la mine, și să merg să mă rog pentru ea, o femeie creștină foarte renumită. Am spus, „Soră . . .” Zăcea . . . Soția mea, care este aici pe undeva, dacă a ajuns în clădire în această dimineață. Și noi am mers să o vedem. Și era acolo, umflată, nici nu știa nimic. Doctorii din Louisville au spus, că, „Un cheag mare de sânge îi va ajunge la inimă și ar putea muri în orice clipă.”

⁶⁰ Și a venit, cu pălăria trasă în jos, plângând. A spus, „Predicatorule, am fost un necredincios. Dar dacă Dumnezeu o

poate ajuta pe soția mea. . .” El a spus, „Femeia aceea despre care ai spus asta, este sus lucr-. . . își face treburile casnice.”

Eu am spus, „Sigur.” Ea trăiește, încă, astăzi, și asta a fost acum opt sau zece ani. Și încă trăiește.

Și femeia a spus. . . Când el s-a apropiat, a început să plângă, el a spus, „Vrei să te duci să te rogi pentru ea?”

Am spus, „Da, domnule. Dar vreau ca tu să te rogi aici, mai întâi, și să-L lăsăm să vadă.”

Ne-am dus la spital, și ea zăcea acolo, pe moarte, toată umflată. Buzele ei erau întoarse, așa.

⁶¹ Și soția o iubea. Și noi am îngenucheat, ea era membră a bisericii creștine din Virginia. Și ne-am dus și am îngenucheat, și ne-am rugat pentru ea. Și când ne rugam, o vedenie a venit asupra ei. M-am văzut stând, înclinat în spate pe acea verandă, chiar acolo, mâncând o plăcintă mare de mere, așa, în mâna mea. Pentru că, ea era o bucătăreasă faimoasă. M-am ridicat și am spus, „Dragă, AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Ea va trăi.” Și când ea a făcut. . . Și, la două ore de atunci, ei au trebuit să cheme specialistul din Louisville, toată apa s-a dus din ea și toate celelalte. Și specialistul a spus, „Cineva a fost aici, în afară de doctor.” Ce a fost? Cristos. El trăiește.

⁶² La două săptămâni după aceea, am trecut pe lângă omul acela la același colț. Mă uit la copac chiar acum. El s-a oprit acolo. I-am spus, „D-le Andrews, ne-am mai întâlnit aici.”

A spus, „Da, ne-am întâlnit, predicatorule.” El era om de știință, botanist.

⁶³ Și am spus, „Ce părere aveți despre asta acum?” S-a uitat la copacul acela mare la care mă uitam eu și a spus, „Predicatorule, clădește-mi un copac.” Oh, nu se poate face. Dar, pentru că Dumnezeu, pentru că Cristos a înviat din morți, asta este. El este cu noi.

⁶⁴ Doamna Reece, dacă este prezentă, îmi spunea aici, recent, că ea și fiica ei erau dincolo de râu. Și această biată bătrână cerșea la colț. Avea o monedă de zece cenți ca să se întoarcă, așa că a trecut pe acolo. Și Duhul Sfânt i-a spus, „Întoarce-te și dă-i acel bănuț acelei biete bătrâne.”

„Ei bine,” a spus ea, „este tot ce am, ca să trec râul.” El a spus, „Eu sunt Domnul.” Amin.

⁶⁵ Ea s-a întors și a spus, „Soră, iartă-mă,” și-a pus brațele în jurul ei. A spus, „Domnul mi-a spus să mă întorc și să-i. . . să-ți dau acest bănuț.” Mama ei a spus.

„Mamă, cum o să ajungem acasă?”

Ea a spus, „Asta depinde de Dumnezeu. Putem merge pe pod, poate.”

66 Și când . . . s-a întors, a mers cam o jumătate de stradă de acolo, chiar înainte de a ajunge la gară, până la locul unde urmau să urce, fiica ei a spus, „Uite, aici, mamă, aici, sunt zece cenți pe stradă.”

Ce era? Cristos. El este cu tine de multe ori și tu nu știi asta. Este El. Urmează doar calea pe care El te conduce.

Unde El mă conduce eu voi urma,
Voi merge cu El, până la capăt,
Chiar dacă prin văi întunecate și umbrite,
El va fi cu mine în fiecare zi.

67 Așa este. Și în timp ce El cobora, Cleopa și ei. . . Urmăriți. Când Cristos a început să vorbească, El niciodată nu a intrat în vreun fel de criză de isterie. Niciodată nu s-a dus în vreun fel de teologie. El a deschis Scripturile. Așa procedează El și astăzi. Și El a început, a spus, „O, zăbavniciilor cu inima,” a spus, „de ce sunteți atât de triști?”

68 Au spus, au spus, „Tu ești chiar un străin, Domnule?” Toți oamenii arătau la fel. El nu se îmbrăca ca un rabin sau ca un preot. Se îmbrăca ca un om obișnuit. Așa că atunci când El. . .

A umblat printre ei. Erau cu El de trei ani și jumătate și tot nu L-au recunoscut.

El a spus, „Ei bine,” El a spus, „de ce sunteți atât de zăbavnici cu inima?”

69 Au spus, „Ei bine, ești Tu un străin?” Au spus, „Nu ști că Isus din Nazaret, Care noi ne așteptam să fie Împăratul, a fost omorât și îngropat, și astăzi este a treia zi?” El a spus, „Ba încă niște femei au venit la noi de dimineață, au spus că au văzut o vedenie de Îngeri, și noi nu le-am luat în seamă.” Și au spus, „Toate aceste lucruri se zvonesc în Ierusalim, așa cum este.”

70 El a spus, „De ce sunteți atât de zăbavnici cu inima? De ce sunteți atât de nepricepuți? Nu l-ați crezut pe profet?” O, vai! „Nu puteți crede Cuvântul?” A spus, „Nu știți că toți profeții au spus că Cristos trebuie să sufere mai întâi și apoi să intre în slava Sa?” Și a început cu Moise, care este Geneza, și le-a explicat, în timp ce mergeau pe drum, toate învățăturile Vechiului Testament, ce avea să se întâmple.

71 Nu v-ar fi plăcut să fi fost în companie acolo în acea dimineață? Dar, sunteți, în această dimineață. El este la fel de viu astăzi ca și atunci. El a spus, „Eu sunt Cel care am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Și pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.” Sunteți. . .

72 Nu numai că El este aici viu, dar și voi sunteți vii împreună cu El. Această mare nădejde pe care o aveți în inima voastră, vă face vii. Până când, chiar și moartea însăși nu are nimic care să umbrească acea nădejde frumoasă care se odihnește acolo în Cristos Isus, pentru fiecare credincios. „Chiar dacă ar fi murit,

totuși va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată,” a spus El. Oh, când El a mers la mormântul lui Lazăr, aceste Cuvinte au fost rostite, în Sfântul Ioan 11.

Acum, în timp ce mergea, și după un timp, El s-a făcut că avea de gând să meargă mai departe de micul locaș.

⁷³ Știți, uneori El face asta. Te-ai gândit vreodată la asta, mamă, tu în scaunul cu rotile, pare ca și cum El ar avea de gând să treacă pe lângă tine? Te-ai gândit vreodată la asta, frate, soră? Voi, oamenii de acolo, care sunteți respinși astăzi, de cancer. Doctorii au renunțat la voi; nu pot face nimic. Voi care spuneți, „Ei bine, dacă. . .”

⁷⁴ Femeia aceea care șade acolo, era doar o umbră, și cei mai buni doctori, și cancerul era în uter, mai întâi, nu-i așa, soră? A ajuns la coloană, și chiar și cavitățile i-au fost perforate prin tractul intestinal și așa mai departe. Cum putea trăi? Asta mi-a spus doctorul ei, „Cum poate trăi?”

I-am spus, „Pentru că El trăiește, de aceea. Nu e treaba mea să pun întrebări. Treaba mea este să cred.” Așa este.

⁷⁵ Am spus, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, soră. Nu am fost niciodată la tine, dar aici în spate este un mic coteț de pui. Peste trei zile îi vei face o vizită.” Ea a făcut-o. Așa este. Și ea este încă aici, în această dimineață, pentru că El trăiește.

⁷⁶ El s-a făcut că o va lăsa să moară. Când am venit la ea acasă, ea a spus, „Predicatorule, nu sunt vrednică ca un păstor să intre în casa mea, pentru că sunt o păcătoasă.”

⁷⁷ Iar eu i-am spus, „Pentru asta a murit Isus, pentru tine, păcătoasă.” Reputația Lui se face acolo unde sunt păcătoșii. Așa este. Reputația Lui nu este rănită de păcătoși; ea este făcută, de păcătoși. E o îndreptățire de sine unde El e rănit, așa este, că nu te smerești înaintea Lui.

⁷⁸ Observați. Și El s-a făcut că voia să meargă mai departe. Tată, tu, cel cu probleme de inimă; mamă, tu, cea cu cancerul, care vei muri. Știi că trebuie să mori. Poate. . . Spui, „Ei bine, am fost creștin toată viața mea, frate Branham. De ce s-ar întâmpla așa ceva? L-am întrebat pe El.” Dar poate că El doar s-a făcut că vrea să meargă mai departe.

⁷⁹ Așa a făcut cu Cleopa și ceilalți. A spus că. . . s-a făcut. . . A știut, tot timpul, că El va intra. El știa, tot timpul, că va merge cu ei. Așa că a spus. . . Ei au reacționat ca și cum El s-ar fi dus mai departe, atunci L-au constrâns. „Intră. Noi Te iubim.” Așa se face. „Intră și rămâi cu noi.”

⁸⁰ Poți face asta astăzi? Poate metodistul să facă asta? Baptistul, prezbiterianul, nazarineanul, pelerinul sfințeniei, catolicul, luteranul, puteți face asta?

Indiferent de ce spune biserica! „Intră și rămâi cu Mine, în această dimineață de înviere.” „Vino și rămâi cu noi.”

⁸¹ Nu Ți este cerut niciodată fără să vă fie dat. El a spus, „Cereți și vi se va da; bateți, și vi se va deschide; căutați și veți găsi. Căci oricine caută, găsește; celui care bate, i se va deschide.” Așa este. „Cereți și vi se va da.” (Nu „*poate* vi se va da.”) „Vi se va da.”

Și L-au rugat, „Intră cu noi.”

⁸² El s-a întors, a venit înapoi, a intrat în coliba cea mică. Ar fi putut fi o mică căsuță pe marginea drumului, așa cum multe dintre țările siriene au acolo acele mici căsuțe, făcute din noroi și așa mai departe, bețe; sărăcie. De ce s-ar fi coborât vreodată Împăratul Gloriei să intre într-un loc ca acela?

⁸³ Dar, nu există niciodată un loc prea—prea mic; nu există niciodată o biserică prea mică; nu există niciodată o persoană prea respinsă de lume; nu există niciodată o femeie prea decăzută; nu există niciodată un om prea beat; dar El va veni când este chemat. Cu siguranță. Cereți-I și aflați. Dați-mi voie să spun asta, lăsând asta pentru final. Nu există niciodată o persoană prea bolnavă, nu există niciodată o persoană prea grav bolnavă. „Cereți, și vi se va da. Lăsați-Mă să intru, să locuiesc cu voi. Aș vrea să vorbesc cu voi câteva minute.”

Și ei L-au invitat. El a intrat. Și când, odată intrat, și ușile lumii închise, singuri cu Isus. . .

⁸⁴ Iată. Dacă El ar putea să te aducă măcar o dată singur deoparte. Dacă ar putea să te îndepărteze de mulțime, de mulțimea care caută plăcerea. Dacă El ar putea să te îndepărteze de cei care se îndoiesc și care spun, „Zilele miracolelor au trecut.” Dacă El ar putea să te îndepărteze vreodată de cei care spun, „Nu mai există sentimentul de religie. Religia din inimă pentru care părinții noștri au sângerat pe câmpul de luptă, nu mai există nimic.” Dacă El ar putea vreodată să te aducă singur, o singură dată, și. . . toate ideile tale închise afară. Dacă ar putea vreodată să adune un grup de oameni așa; s-ar repeta Cincizecimea. Dacă ar putea vreodată să adune o biserică în felul acesta, ar avea loc o trezire care ar străbate națiunea. Să fi singur cu El.

⁸⁵ În timp ce El era singur, ușile închise, lumea afară, El a luat niște pâine și a frânt-o. Și doar din felul în care El a făcut-o, ei au știut că trebuie să fie El. Ochii lor s-au deschis, ei au vorbit cu El toată ziua. Au avut părtașie. L-au auzit propovăduind, pe drum, în timpul călătoriei, în căldura zilei. Dar de îndată ce au rămas singuri, El li s-a făcut de cunoscut atunci. Li s-au deschis ochii.

⁸⁶ Oh, dacă ar putea El să aducă acest grup de oameni, în acest moment, dacă ar putea El doar să vă ducă singuri într-un loc, unde nu ați observa. . . Spune, „Stau lângă un metodist, în această dimineață, iar eu sunt baptist.” Ei bine, nu trebuie să faceți asta. Trebuie să închideți lumea afară, să-i închideți pe ceilalți oameni afară. Trebuie să umblați singuri cu Cristos. Dacă El vă prinde vreodată singuri, atunci vi se deschid ochii. Spui, „Păi, El a fost tot timpul.” Atunci El va face ceva aici, în

această dimineață, așa cum făcea înainte și așa cum El face și astăzi. Căci, El trebuie să facă același lucru astăzi ca atunci, să acționeze pe aceleași principii, sau El nu este același ieri, azi și în veci, și El a greșit când a acționat acolo. Dacă Cristos, în . . .

⁸⁷ Iată. Prindeți asta. Cristos, la prima înviere, și S-a făcut de cunoscut acestor apostoli, prin ceva ce El a făcut când era aici pe pământ, pentru a le dovedi că a înviat din morți, și că El era El; El are aceleași obligații de a se mișca în această dimineață în acest tabernacol, de a face lucruri aici, în această biserică, în această dimineață, pe care le-a făcut când El era aici pe pământ, în același mod. El este obligat în același mod, să acționeze, atunci când apare aceeași criză.

Acum, încă câteva momente, dacă veți rezista, eu—eu vreau să spun . . . ajung la cealaltă Scriptură a mea, repede.

⁸⁸ El a înviat din morți. Cel mai înalt din Ceruri a devenit cel mai de jos, de pe pământ. El a trecut printr-un oraș, Ierihon, cel mai de jos oraș din lume, și cel mai mic om din oraș a trebuit să privească în jos ca să-L vadă. Așa este. Cât de jos s-a coborât El! V-ați gândit vreodată la asta? El a devenit eu, pentru ca eu, prin har, să devin El. El a devenit păcat, neștiind de nici un păcat, pentru ca eu, prin păcat, să pot fi neprihănit în fața lui Dumnezeu. Asta-i ce a făcut El pentru tine. Asta a făcut El pentru tine, prieten păcătos, în această dimineață. Cum ai putea să-L refuzi?

Acum observați. Acum, aceasta a fost lucrarea Sa . . . lucrarea Sa pământescă a fost terminată. La înviere, El a dovedit tot ceea ce a spus.

⁸⁹ Acum El mai are de făcut o altă lucrare, despre care lumea știe prea puțin, așa este: următoarea Sa lucrare, la înălțarea Sa. Vrem să vorbim despre asta pentru un moment.

⁹⁰ După ce a înviat din morți, după ce El este deja aici pe pământ, și Se dovedește viu prin dovezi infailibile, că face același lucru pe care l-a făcut când El era aici în carne și oase. Și iată—L aici, umblând, frângând pâinea și mâncând cu ei, oh, același Isus. El a dovedit-o.

⁹¹ Acum vine înălțarea. Acum vine timpul. Ați știut vreodată? Biblia a spus că, „El S-a înălțat în locurile Preaînalte,” mult mai presus de orice—orice . . . prin fiecare cer.

⁹² Acest pământ a aparținut diavolului. Prin cădere, acest pământ a fost dat diavolului. Fiecare împărăție a acestei lumi este guvernată de diavol. Nu ne place să credem asta, dar Biblia spune că așa este. Acesta, acesta este motivul pentru care avem războaie, și împușcături, și lupte, și probleme, este pentru că împărățiile acestei lumi sunt împărățiile diavolului. Biblia a spus așa. Iar în marele Mileniu care va veni, Biblia a spus, „Bucurați-vă, cerurilor, și voi, sfinți profeți ai pământului, căci împărățiile acestui pământ au devenit împărățiile Domnului

nostru. Și acesta . . . și El—El va domni și va împărăți în veci.” Acum, ele „vor deveni.” Nu vom mai avea război atunci, când va veni El; nu vom mai avea boală, nu vom mai avea necazuri.

Acum observați, când El a murit . . .

⁹³ Se vorbește atât de puțin despre această înălțare. Este una dintre cele mai mărețe zile, când S-a înălțat. Pentru că, pe tot pământul, din ziua în care în grădina Edenului, când a fost comis păcatul, toate cerurile au fost închise omenirii.

⁹⁴ „Satan este domnul puterii aerului.” Așa este. „De ce ai căzut din ceruri, O Lucifer?” Nici un om nu putea vedea în Slavă. Niciun om nu putea înțelege, pentru că puterea este chiar deasupra. *Cerul* înseamnă „atmosfera de deasupra.” Și apoi toate aceste puteri sunt oprite omenirii, din pricina păcatului.

Dar după ce El a murit, a înviat și S-a înălțat, El . . . Biblia a spus, „Nimeni nu S-a înălțat sus afară de Cel care S-a pogorât, mai întâi.”

⁹⁵ Când El era în Cer, El era „Logosul” care a ieșit din Dumnezeu, la început. Și S-a pogorât pe pământ, și nu a fost să fie făcut Înger. S-a pogorât pe pământ și a luat forma unui rob, nu a unui Înger; nu S-a pogorât în marea Slavă a lui Iehova. Ci S-a pogorât ca Om, ca să răscumpere omul, să moară pentru om, să moară pentru . . . ca om. El nu a murit niciodată ca Dumnezeu. El a murit ca om. Păcatul omului a fost asupra Fiului omului. Și El a trebuit să devină Om, ca să plătească pedeapsa.

⁹⁶ Ce a făcut El? Biblia spune, „El a fost făcut puțin mai prejos decât Îngerii, ca să moară. Ca El să înlătore și să desființeze păcatul,” și să înlătore boala din lume. Acum, când S-a pogorât din înălțime, „Logos,” de la Dumnezeu, S-a pogorât printre Îngeri, S-a pogorât și a fost făcut Om. Și El a spus, „Eu nu sunt nici măcar un om. Sunt un vierme, și nu un om.” Căci, „El a fost disprețuit și respins. N-avea nici o frumusețe ca să atragă privirile. Era mai schimonosit decât oricare om.” Probabil că era un Ins mic, slab, cu aspect fusiform. Nu arăta ca un Împărat.

⁹⁷ De multe ori, oamenii se judecă între ei după felul în care se îmbracă sau după statura lor. Omul nu se judecă după cât de mare este și cât de puternici sunt mușchii lui. Omul se judecă după caracter, și numai după caracter. Am văzut oameni care cântăreau două sute de livre și nu aveau nici măcar un gram de bărbăție. Omul se judecă după caracter, după ceea ce este în inima lui.

⁹⁸ Și Cristos nu a fost judecat după o putere fizică, ci a fost judecat după caracter. Niciodată un om nu ar fi putut trăi ca El, sau niciodată un om nu ar fi putut muri ca El. Niciodată un om nu s-ar fi putut înălța la Înălțime ca El, pentru că El era Dumnezeu.

„Eu nu sunt de la nimeni.”

⁹⁹ „El nu și-a făcut de la Sine nici o reputație.” V-ați gândit vreodată? Omul care a făcut ochiul artificial, și-a făcut o reputație; omul care a făcut dinții falși, și-a făcut o reputație; omul care a făcut brațul de lemn, și-a făcut o reputație. Dar Omul care a creat ochiul original, Omul care a făcut brațul original, „nu și-a făcut de la Sine nici o reputație,” ci a devenit Slujitor, Rob al oamenilor păcătoși, ca să-i recâștige.

¹⁰⁰ Cum ar putea un om întreg la minte să cunoască Adevărul Evangheliei și să respingă Omul, să respingă oferta pe care Dumnezeu a făcut-o, pentru a-l salva pe om de la o viață de păcat? Cum poate face asta? Pur și simplu nu pot să înțeleg, cum de ai putea să respingi un astfel de Om. Când, El nu este aici pentru a face ceva ce trebuie să faci tu pentru El, ci doar îți oferă o cale de scăpare de lucrurile spre care te îndrepti, și a devenit așa pentru tine.

¹⁰¹ Când a făcut-o, când El a murit acolo, la Calvar, fiecare lucru L-a respins. L-au scuipat. Ei au . . . A Lui—fața Lui era plină de scuipături batjocoritoare. Au pus o cârpă în jurul ochilor Lui. L-au lovit în cap și I-au spus, „Dacă ești profet, spune-ne cine te-a lovit.”

O femeie mică a alergat în mijlocul lor și a spus, „Ce a făcut El decât să vă vindece bolnavii și să vă învie morții și să vă facă bine?”

I-au dat o palmă peste gură și au spus, „Ați asculta de femeia aceea în locul preotului vostru? Alungați o astfel de persoană!”

¹⁰² Și propria Lui mamă dragă, mergând pe urmele Lui însângerate, (Doamne, lasă-mă să merg și eu pe același drum!), în timp ce El mergea acolo, la Calvar, în adâncul inimii ei se întreba. Când și-a văzut Fiul ei drag murind acolo, un Om în vârstă de treizeci și trei de ani; și arăta ca la cincizeci, a spus Biblia, din pricina zdruncinării Lui, și probabil motiv pentru care încărunțise. Și arătarea sumbră pe fața Lui, din cauză că El suferea; nu atât fizic, pe cât era agonie.

¹⁰³ Biblia a spus că Sângele Lui și apa s-au separat unul de celălalt. Și orice doctor, orice, vă poate spune, care cunoaște chimia sângelui, că numai mâhnirea va face asta. El nu a murit din cauza unei sulite romane, nici nu a murit din cauza unui cui înfipt în mâna sau în picioarele Lui. Ci El a murit din pricina unei inimi zdrobite; fiind respins. „El a venit la ai Săi; ai Săi nu L-au primit.”

¹⁰⁴ Ai spus, „Frate Branham, aș fi vrut să fi putut sta acolo în acea zi la Calvar.” Frate, stai într-un loc mai bun astăzi. Stai în prezența unui Domn Isus înviat, Care S-a dovedit triumfător.

¹⁰⁵ Priviți-L în timp ce stă acolo. Apoi, după ce a înviat din morți, atunci observăm aici că, în timp ce El a continuat atunci. După ce a vorbit cu ucenicii Săi, Biblia a spus, „S-a înălțat la înălțime.” Ce a făcut El? El a luat . . .

¹⁰⁶ A fost aici, S-a pogorât, „Logosul,” din Cer. Când S-a întors, a luat cu El, Marele Preot, fiind un Mare Preot, uns cu torța propriului Său Sânge.

¹⁰⁷ Când S-a pogorât acolo, toate aceste puteri de aici, care acuzau, nu lăsau pe Dumnezeu și pe om să aibă părtășie. Aceasta a fost întreruptă în grădina Edenului. Păcatul a făcut lucrul acesta. Satan avea un . . . Stăpânirea acestui pământ era al lui Satan. Aparținea diavolului.

Dar când a venit El, Marele Preot uns . . .

¹⁰⁸ Ca Mare Preot, Aaron a intrat în Sfânta Sfintelor, în spatele perdelei, uns cu untdelemnul prețios al ungerii, mergând într-un anumit fel, cântând, „Sfânt, sfânt, pentru Domnul,” în timp ce intra, ca un simbol al lui Cristos, cu sângele mielului înaintea lui. Și dacă ar fi intrat în orice alt fel, ar fi murit.

¹⁰⁹ Cristos, cu propriul Său Sânge, ca Mare Preot uns cu puterea lui Dumnezeu, a înviat din morți și a dărâmat stăpânirea lui Satan. În timp ce a sfârșit stăpânirea, El a trecut prin ceruri dincolo de ceruri. Și El a venit până la cel mai de jos pe pământ. Și a fost primit sus în Cer, și Dumnezeu L-a așezat pe o culme, încât trebuie să privească în jos ca să vadă Cerul. Amin. Nu e de mirare, El este puternicul Biruitor, așa cum stă astăzi acolo, în stăpânire în vecii vecilor.

¹¹⁰ Isaia a spus, „Un fiu ni s-a născut, un copil ni s-a dat, și numele Lui se va numi Sfetnic, Domn al Păcii, Dumnezeu tare, Părinte al veșnicilor. Și domnia Lui va fi fără sfârșit.” În veci de veci, El va domni pe tronul lui David, așezat în cerurile cerurilor, mult mai presus.

¹¹¹ Orice înger, arhanghel, orice domnie și putere, El a dărâmat și a distrus, la răstignirea și învierea Sa, tot ce avea Satan. El a străpuns vâlul păcatului. L-a rupt în două, cu Sângele de Mare Preot al propriului Său trup.

¹¹² El a ajuns la următorul. Care a fost acesta? Era un vâl de boală care se ținea peste oameni. El l-a rupt în două. Pentru că, „El a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre; prin rănile Lui am fost tămăduiți.” El a trecut prin marele vâl de acolo, al bolii, marele vâl al păcatului. El a trecut prin marele vâl al îngrijorării. El a trecut prin marele vâl al fricii. Le-a sfâșiat pe fiecare dintre ele.

¹¹³ Și s-a înălțat atât de sus și a primit Numele mai presus de orice nume care este numit în Cerurile de sus, sau pământul de jos, sau în lumea care va veni. Dumnezeu l-a luat pe Cel Preaiubit Care S-a coborât atât de jos, încât El nici măcar nu a avut un loc unde să se nască, sau un loc unde să moară. Dumnezeu L-a înălțat la Înălțime, și I-a dat o cunună de Slavă, sub un Nume mai presus de orice nume.

114 Acolo stă El astăzi, puternicul Biruitor, de când a rupt în două orice vâl. Vâlul păcatului a fost rupt în două. Vâlul bolii a fost rupt în două. Și orice vâl care îl ținea pe om departe de Dumnezeu, a fost rupt în două. „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.” El a frânt orice putere. El a împrăștiat fiecare diavol. El a făcut un far, din Slavă, în acea zi.

115 Și, oh, bătrânul profet, când s-a întins acolo, pe—pe patul de piatră, în acea noapte, iar perna lui era o piatră, a văzut Îngerii urcând și coborând.

116 Observați că, la început, a fost coborâre și urcare; dar de data aceasta a fost Dumnezeu și omul, urcând și coborând, pe scara lui Iacob, cum am numi-o noi. Când El a distrus toate puterile, a combătut toate stăpânirile, și șade la dreapta Măririi în locurile Preaînalte, mult mai presus de orice.

117 Canalul Duhului Sfânt în această lume întunecată este deschis, pentru ca „oricine dorește” să vină și să fie botezat în acest mare canal al binecuvântărilor Sale, și să primească binecuvântările răscumpărării pentru care El a murit.

118 Bărbați și femei, cum ați putea refuza pe Unul ca acesta, când El șade acolo îmbrăcat în Mărirea Sa? Cum șade El în Slava Sa în această dimineață! Ce faceți voi?

119 El a venit aici, în lume, fără adăpost, ca să facă o cale pentru bărbații și femeile fără adăpost. Unde bărbații și femeile, care nu au nicio nădejde, pentru bărbații și femeile care nu au unde să se ducă, unde rătăcitorii fără adăpost, care sunt înnebuniți de plăcere, conducându-vă astăzi pe străzi, în curse de cai, jocuri de noroc și așa mai departe, încercând să găsească un confort, El a făcut un loc pentru ei, pentru fiecare om. Și este la fel de gratuit ca și cum curge apa, „Oricine vrea, să vină.”

120 Nu poți merge în afara acestui vâl. Trebuie să intri aici, ca să afli. Trebuie să ajungi aici, unde nu este nimic între tine și Dumnezeu, unde Îngerii lui Dumnezeu pot coborî și urca, înainte și înapoi, aducând Mesajele lui Dumnezeu, înainte și înapoi, la individ. „Nu este nimic între sufletul meu și Mântuitorul,” spunea poetul.

121 Acolo stă El, puternicul Biruitor! El a rupt orice vâl în două. El a rupt vâlul, pentru ca tu să poți fi mântuit. El a rupt vâlul, că dacă ai comis adulter. Dacă ai blestemat, dacă ai făcut ceva greșit, El a rupt acel vâl pentru tine. Acel băț pe care Satan îl are asupra ta, El l-a rupt, dacă doar Îl primești. Dacă astăzi ești bolnav și doctorul spune că nu te poți însănătoși, El a rupt acel vâl în două. Și totul este rupt înaintea lui Dumnezeu. El a rupt orice vâl. El distruge orice stăpânire. Și El stă acolo, astăzi, puternicul Biruitor, de când a rupt vâlul în două.

122 Privește puțin, prietene. Nu numai că El a fost atunci acolo, i s-a arătat lui Cleopa pe drumul spre Emaus, lui și prietenului său. Dar într-o zi, când un mic martir, primul martir din Biblie,

din Noul Testament, era pe moarte, micul Ștefan; pentru că stătea acolo, aspru. . . Fratele Ștefan a fost adus în acel canal unde l-a cunoscut pe Dumnezeu. „El a fost umplut cu Duhul Sfânt,” spune Biblia. Și când îl acuzau, și curțile Sinedriului stăteau acolo și îl acuzau, și el stătea ca un Înger, cu fața aspră, știa unde este. Și a spus, „Voi, bărbații lui Israel,” a început să le vorbească, „care dintre părinții voștri nu a prigonit pe profeți?” Apoi a spus, „Tari la cerbice, netăiați împrejur, cu inima și urechile, întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”

123 Și ca să răzbune sângele acela, al acelui martir neprihănit care stătea acolo și le spunea ce era bine și ce era greșit, și ei, ca să răzbune sângele acela, l-au târât, ca niște lupi care târăsc un miel. Și când l-au aruncat la pământ, și au luat bulgări mari de pietre și au început să-l bată în cap cu ele, așa. Micul Ștefan, fiind plin de Duhul Sfânt, Biblia spune, „Și-a pironit ochii spre Cer, și-a ridicat mâna și a zis, „Văd cerurile deschise și-L văd pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu.” Când un mare preot. . .

124 Când orice om își termină lucrarea, se așează. Când termin de predicat, mă așez, dar nu înainte să termin de predicat. Când lucrezi. . . Când te așezi, lucrarea ta este terminată. [Fratele Branham bate în amvon o dată—Ed.]

125 Isus s-a așezat la dreapta Slavei. Dar El când l-a văzut pe acest dintâi martir murind pentru cauza lui Cristos, Domnul Isus înviat a dat cerurile la o parte, și trebuie să se fi ridicat de pe Tronul Său pentru a-i face o primire specială micului Ștefan, ca să îl aducă Acasă.

126 Iată-L, a înviat din morți! Stăpânirea Sa se întinde din Eternitate în Eternitate. El este cu mult deasupra oricărui Înger, oricărei domnii, tot ce există în Ceruri. Oh, Cerul Său este Tronul Său, este cu mult deasupra cerurilor Cerului. Dumnezeu L-a înălțat.

127 Sfântul Pavel, pe când era încă Saul din Tars, pe drum, cu o scrisoare în buzunar, pentru a-i persecuta pe toți acei oameni, care strigau și făceau tot acel zgomot. Jos, în drum spre Damasc, el călărea pe calul său, în acea zi, cu o amenințare în propriul gât, „Voi închide pe fiecare dintre acei holy-rollers. Voi pune capăt tuturor acestor vindecări divine și acestor absurdități care se întâmplă aici.”

128 Dar, pe drumul lui, călărind doar pe armăsarul său, a căzut de pe cal la pământ și s-a răsturnat. Și s-a ridicat, și acolo a fost o Lumină mare, strălucitoare stând în fața lui, care chiar i-a orbit ochii. Zicând, „Saul, Saul, de ce Mă prigonești?”

„Cine ești Tu, Doamne?”

El a spus, „Eu sunt Isus, pe care-L prigonești.” El L-a văzut, în stăpânirea Sa veșnică și fără de sfârșit.

129 Când vârstnicul și bătrân văzător, Ioan, cel iubit, care stătea aici, pe insula Patmos, pentru că propovăduia Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că propovăduia vindecarea divină, pentru că vindeca bolnavi, și pentru că făcea lucrurile pe care Cristos i-a spus să le facă. Și l-au dus acolo pe insula Patmos, o mică insulă în Marea Egee, cu o circumferință de vreo cincisprezece mile, de jur împrejur, plină de stânci, ca la Alcatraz acum. Șerpi și lucruri de genul acela zăceau pe insulă. El a fost exilat acolo pentru că a predicat Evanghelia. Și când vârstnicul, iubitul văzător bătrân, în al nouăzecilea an de viață, stătea acolo pe o stâncă, într-o frumoasă dimineață de înviere, L-a văzut. L-a văzut.

130 El a spus, „Am auzit un Glas de trâmbiță. Și când m-am întors să mă uit în spatele meu, am văzut pe Cineva care semăna cu Fiul omului.” Arăta așa cum arăta El. Nu avea nici un... Ochii Lui atunci nu erau plini de lacrimi. El spune, „Ochii Lui străluceau ca soarele în miezul zilei.” Mijlocul soarelui Sirian nu putea să eclipseze ochii Lui. El a privit în timp ce se uita în jos; nu mai avea lacrimi în ochii Lui. El este slăvit, în această dimineață. Picioarele Lui arătau ca niște stâlpi de aramă; nu se vor mai înfige niciodată pironi în ele. Niciodată o șuviță de păr însângerată; ci era albă ca zăpada. El este slăvit. El trăiește pentru totdeauna.

131 El este puternicul Biruitor. Stăpânirea Lui este din veșnicie în veșnicie. Delegații Lui sunt cei care Îl iubesc și sunt dispuși să moară pentru El. El a înviat din morți, în această dimineață, și trăiește printre noi. Credeți acest lucru? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.]

Să ne rugăm. [Porțiune goală pe bandă—Ed.] Pianistul, dacă vrei, du-te la pian.

Jos din slava Sa, povestea mereu vie,
Dumnezeul și Mântuitorul meu a venit, și Isus
era Numele Lui.

Născut într-o iesle, pentru ai Săi un străin,
Un Om al durerii, al lacrimilor și al agonieii.

O, cât Îl iubesc! Cât Îl ador!
Viața mea, raza mea de soare, totul în toate!
Marele Creator a devenit Mântuitorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în
El.

132 Tatăl Nostru Ceresc, când timpul sfânt se va stinge și va cădea, când împărățiile oamenilor se vor micșora și nu vor mai fi, când toate...

Dacă toată marea ar fi cerneală,
Și fiecare pai de pe pământ o peniță,

Și toți oamenii ar fi fost scribi de meserie;
 Să scrie iubirea lui Dumnezeu deasupra
 Ar seca oceanul;
 Sau ar putea sulul să conțină totul,
 Chiar și întins de la cer la cer.

133 Astăzi, suntem un grup fericit de credincioși, Tată. Noi suntem slujitorii Tăi. Suntem atât de fericiți să știm. Deși, săraci, și totuși aici, într-o biserică mică și umilă, Tu chiar intri aici la fel cum ai făcut cu Cleopa și cu ei pe drumul lor spre Emaus. Locul nu poate fi prea umil, prea mic pentru ca Tu să vii și, totuși, Tu umpli tot spațiul și timpul.

134 Și mă întreb, astăzi, Tată Ceresc, după ce ei au auzit că Tu ai înviat din morți, și știind că în câteva clipe se va face o provocare. Mă rog, Tată Ceresc, ca, dacă sunt aici bărbați și femei, astăzi, băieți sau fete, care nu Te-au primit niciodată ca Mântuitor personal, să facă acest lucru acum, spunând, „Doamne, renunț acum la toată mândria mea pământească. Dau totul la o parte și mă predau Ție. Nu am nimic de dat decât pe mine însumi. Dar dacă Tu mă poți folosi, O Doamne, iată-mă. Și folosește-mă. Și de astăzi, de acum înainte, fie ca Duhul Sfânt să mă conducă și să mă călăuzească și să mă facă un creștin.” O, Dumnezeuule, fie ca aceasta să fie rugăciunea multor oameni de aici, astăzi.

135 Și în timp ce noi avem capetele plecate și ochii închiși. Mă întreb dacă există cineva, înăuntru sau afară, care să ridice mâna către Cristos? și să spună, „Cu această mână ridicată, eu cred acum în Domnul Isus Cristos. Și eu—eu Îl accept ca Mântuitorul meu personal. Și astăzi, de azi înainte, Îl voi sluji din toată inima mea, pentru că a înviat din morți și eu cred.”

136 Vreți să ridicați mâna, oriunde înăuntru? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze; și pe tine, soră; pe tine, pe tine, pe tine. Este minunat. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Luând decizia ta, Duhul Sfânt este acolo. El este Cel care face lucrarea lui Dumnezeu. Cineva, în spate de tot în sală, în exterior, ridicați mâna sus. Dumnezeu să vă binecuvânteze; te văd, în spate. Domnul să fie cu tine, fratele meu. Domnul să te binecuvânteze, sora mea. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea, în spate de tot, în sală. Te văd, spre exterior. Unii. . . Dumnezeu te vede, chiar dacă eu nu te văd. El te vede.

137 Isus, Cel minunat, Cel mai frumos dintre zeci de mii; Cel care S-a pogorât din Cer, s-a făcut păcat, a murit, a înviat, S-a înălțat și, stând la Mărirea lui Dumnezeu, acum este glorificat. Îngerii lui Dumnezeu, în pozițiile lor în clădire, astăzi, vorbesc inimilor oamenilor.

138 Vrei tu, în această zi, după ce douăzeci și cinci sau treizeci au ridicat mâna, vrei tu să fii încă unul care să ridice mâna? Spune-i lui Dumnezeu, „Doamne, în această zi vreau să fiu în întregime

al Tău, în timp ce îmi ridic mâna către Tine în mărturisirea păcatelor și a greșelilor mele, vreau să trăiesc pentru Tine, Care ai murit pentru mine.” Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Mai vrea cineva? Gândește-te la asta în timp ce te rogi.

Sângele ucenicilor care au murit pentru
Adevăr,
Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu
sânge.

Cel dintâi ca să moară pentru acest plan al
Duhului Sfânt,
A fost Ioan Botezătorul, el a murit ca un
bărbat;
Apoi a venit Domnul Isus, ei L-au răstignit,
El a propovăduit că Duhul îl va izbăvi pe om
din păcat.

Continuă să picure cu sânge, picură cu sânge.
(Vrei să ocupi locul acum?)

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu
sânge,
Sângele de uce- . . .

¹³⁹ Mai ridică cineva mâna? „Vreau să-mi ocup locul în această dimineață, din punct de vedere pozițional.” Nu vă cer să vă alăturați bisericii, nu avem niciun membru aici. Vreau să veniți la Cristos.

. . . picură cu sânge.

¹⁴⁰ Tatăl nostru ceresc, Tu ai văzut mâinile oamenilor. Fac această rugăciune de credință pentru ei, ca de astăzi, de acum încolo, să trăiască o viață nouă; și fie ca Cel care este prezent acum, care a vegheat asupra lor, i-a hrănit, a făcut lucrurile care El le-a făcut pentru ei, și i-a adus la biserică în această dimineață. . . Acum, ei L-au primit, întorcându-se ca Cleopa și ei. S-au întors înapoi în doar câteva clipe, după ce le-a luat o zi de Sabat să călătorească până acolo. Întorcerea lor înapoi, cu inima ușoară, nu pentru a-și argumenta religia, ci pentru a ști că El trăiește. Fie ca ei să se întoarcă astăzi la casa lor, cu inima ușoară, să știe că El trăiește, căci o cerem în Numele Lui. Amin.

¹⁴¹ Acum, după ce mesajul și voi, oameni buni, L-ați primit pe Cristos ca Mântuitor al vostru, este o mare dimineață de înviere. Acum a sosit timpul în care trebuie să fiu fie un martor fals, fie un martor adevărat al lui Cristos. Dacă am spus adevărul, așa cum cred că această Biblie este Adevărul, și nici o altă carte, și orice este contrar Acesteia nu este adevărul; eu cred doar că această Biblie conține Adevărul lui Dumnezeu.

¹⁴² Și dacă această Biblie a spus că El a înviat din morți, că El este același ieri, azi și în veci, atunci El trebuie să fie același în înviere, trebuie să fie același în putere. El trebuie să fie același în

principiu. El trebuie să fie același în toate privințele, cu excepția unui trup fizic. Acest trup, trupul Său fizic șade la dreapta lui Dumnezeu Atotputernic în Slavă. Credeți asta? El șade la dreapta lui Dumnezeu Atotputernic în Slavă, mijlocind.

143 V-ați gândit vreodată la asta? Că atunci când copiii lui Israel se aflau în Egipt, ei știau că într-o zi se vor întoarce acasă. De ce? Pentru că au văzut trupul lui Iosif zăcând acolo, oasele lui Iosif, și au știut că era un semn că într-o zi se vor întoarce acasă.

144 Și apoi, când vom pleca de pe acest pământ, când vom muri și vom intra într-un alt tip de trup. . . Nu acesta este tipul de trup. Noi nu am fost făcuți pentru Cer, am fost făcuți pentru pământ; suntem oameni de lut. Și vă amintiți în Biblie, sufletele de sub altar plângând, „Cât timp?” Ei—ei erau—ei plângeau să se întorcă din nou la un trup, să dea mâna unii cu alții, să mănânce și să aibă părtășie. Asta este ce am fost făcuți. Asta este cum, pentru ce am fost făcuți.

145 Și apoi au acolo un semn că se vor întoarce. Ce este? Trupul fizic al Domnului Isus Cristos șade pe tronul lui Dumnezeu, iar când trecem pe lângă acela. . . Dacă mergem astăzi și El nu vine timp de o sută de ani și eu vă întâlnesc acolo, voi spune, „Într-o zi ne vom întoarce. Vedeți acolo? Acel trup se va ridica de pe tron din nou.” Se va întoarce pe pământ; și când El o va face, fiecare duh născut din nou se va întoarce la un trup fizic, tineri și tinere, și va trăi pentru totdeauna în Prezența lui Dumnezeu.

Ce. . . Ce. . . Cum am putea respinge așa ceva, prietene? Sunt recunoscător că L-ai acceptat pe Cristos.

146 Acum, Isus, când era aici pe pământ, când, înainte să plece, în Sfântul Ioan 14:7, a spus, „Puțin timp,” sau El a spus aici, a spus, „lucrurile pe care le fac Eu, lucrările pe care le fac. . . Cel care crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el. Ba chiar mai mult decât atât va face, căci Eu Mă duc la Tatăl Meu.”

147 Acum, care erau lucrările care le-a făcut Isus? El nu a pretins niciodată că ar fi fost un vindecător. El a spus, „Nu sunt Eu. Este Tatăl Meu care locuiește în Mine. El face lucrarea.”

148 Sfântul Ioan 5:19, El a spus, „Fiul nu poate face nimic de la Sine, decât ce vede pe Tatăl făcând.”

149 Când Filip s-a dus și a luat pe Natanael și l-a adus la El, El a spus, „Iată un Israelit în care nu este viclesug.”

El a întrebant, „De unde m-ai cunoscut, Rabi?”

El a spus, „Mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub pom, te cunoșteam.”

150 O femeie la fântână, în ziua aceea, El a vorbit cu ea până când a aflat unde era necazul ei.

151 Într-o zi, El a avut o problemă, să facă rost de niște monede pentru a plăti o datorie, sau, bani de tribut, și i-a spus lui Petru,

„Coboară-te și prinde un pește și uită-te în gura lui și vei găsi o monedă.” Poate că Petru, dacă ar fi prins altfel peștele, nu ar fi deschis niciodată gura peștelui, dar Isus știa că moneda era în gura lui. Tatăl I-o arătat.

¹⁵² Multe alte lucruri: El stătea în mijlocul oamenilor. S-a întors și a spus, „Credința ta te-a vindecat. Ai avut un *anumit* lucru.”

¹⁵³ Acum, dacă acel Isus a înviat din morți, și aceasta este o dimineață frumoasă de înviere, dacă El va apărea aici la platformă. . . . Poți—poți aprecia ceea ce spun? Dacă Isus, Fiul lui Dumnezeu, din toți acești două mii de ani de biserică și toate celelalte, toate șovăielile, și o biserică care spune, „*Asta este și, asta este, și aceea este.*” . . .

¹⁵⁴ Să privim drept în față. Dacă El este Isus, El este viu. Dacă El nu este, nu este. Și dacă este viu, El este același. Iar dacă El nu este același, atunci nu este același Isus. Dar dacă este același Isus, făgăduința Lui este, „Voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii; și lucrurile pe care le fac Eu le veți face și voi, până la sfârșitul lumii.”

¹⁵⁵ Acum, cum este El aici în această dimineață? Sub forma Duhului Sfânt. Nimeni nu S-a pogorât, afară de El. . . . Nimeni nu S-a suit, afară de Cel care S-a pogorât. „Peste puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea,” El a spus, „dar voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi; voi fi în voi, până la sfârșitul lumii.” Și El este aici în această dimineață.

¹⁵⁶ Acum, câți oameni, înăuntru sau afară, vor să se facă rugăciune pentru ei? Ridicați mâinile. Ei bine, sunt vreo două sute sau mai mulți. Acum, nu-i putem aduce aici pe toți oamenii deodată. Trebuie să-i aducem unul câte unul, este singurul mod în care o putem face.

¹⁵⁷ Și cred că fratele Woo- . . . , sau, Billy Paul, cred, v-a dat cartonașe de rugăciune, v-a dat. (Câte ai dat? O sută?) În regulă.

¹⁵⁸ Acum, trebuie să avem cartonașe pentru ca oamenii să fie numerotați ca să vină și să stea la rând. Dacă nu o faceți, se produce o agitație. Nu știu, dar ceea ce . . .

Un om m-a sunat aseară prin interurban, ceea ce înseamnă treizeci sau patruzeci de apeluri numai ieri după-amiază.

Dar uitați, vreau să vă întreb ceva. Principalul lucru pe care vreți să îl știți. . .

¹⁵⁹ Acum, nu este nimic în mine care să poată vindeca pe cineva. Nu este nimic în nici un alt om. Nu este nimic într-un doctor care să te vindece. El vă va spune același lucru. El nu te vindecă. Nu, nu. Ți-ai rupt brațul și spui, „Doctore, vindecă-mi brațul imediat. Vreau să termin de pornit mașina.” Ce absurd. Vedeți?

Păi, spui, „Hei, mi-am rupt piciorul, doctore. Trebuie să. . . . Trebuie să fac o plimbare lungă după-amiaza asta. Vindecă-mi-l repede.”

160 Ei bine, ar spune că ești nebun. El îți poate pune piciorul la loc, dar e nevoie de Dumnezeu ca să te vindece. Vedeți? Da, așa e. Vedeți? El o face în felul Său Propriu. Vedeți? Deci nu este un vindecător. El nu poate vindeca.

161 Ce-ar fi dacă te-ai tăia la mână și ai spune, „Hei, doctore, vreau să. . . Vreau să coși asta repede pentru mine și să o vindeci repede, pentru că nu vreau să am cicatricea asta pe mână.” Vedeți? „Pentru că mă doare. Trebuie să merg la muncă în după-amiaza asta.” Nu ar putea să o facă. Cu siguranță nu. Ar putea—ar putea să o curețe cu o medicație. Ar putea să curețe microbii, dar Dumnezeu este, singurul, care poate produce viața și poate crea țesuturi. Vedeți? El este singurul care o poate face. Noi știm asta. Nu trebuie să fi un erudit ca să ști asta. Trebuie doar să te uiți la Cuvântul lui Dumnezeu.

162 Și Satan nu are nicio putere să vindece. Dau oricui orice dorește, ce aș putea eu să fac, dacă îmi arătați o singură Scriptură care spune că Satan poate vindeca. Nu este. . . „Eu sunt Domnul care vindecă toate bolile tale,” a spus Isus. Acum, acum, ei nu pot. . .

Satan nu poate vindeca, este nevoie de Dumnezeu, și este pe baza credinței tale că Dumnezeu vindecă.

163 Acum, vreau să vă întreb ceva. Un om m-a sunat, așa cum am spus, ieri, și a spus, „Frate Branham, vreau să vin la întâlnirea de la Chicago, la. . .” Începe poimăine. El a spus, „Eu—eu vreau să vin la. . . Vreau să fac contact.”

Am spus, „Ce contact vreți să spuneți, domnule?”

164 A spus, „Vreau ca fratele meu să fie vindecat.” A spus, „Are un picior bolnav.” Și a spus, „Locuim la țară,” și a spus, „am fost la două sau trei întâlniri și nu am putut să vă contactăm niciodată.”

Și am spus, „Acum, ce vrei să spui prin contact, frate?”

A spus, „Ei bine, vreau să spun asta, că eu—eu—eu vreau să faceți ceva pentru fratele meu.”

165 Am spus, „Ei bine, acum, domnule, încercați să contactați persoana greșită. Vedeți?” Am spus, „Contactul cu mine ar fi să îl vedeți pe manager și să vedeți ce. . .” dar am spus, „asta nu înseamnă vindecarea fratelui dumneavoastră.” El. . . Am spus, „Vreți să spuneți un contact pentru vindecarea lui?”

El a zis, „Da.”

166 Am spus, „Acum, iată cum faci asta: Te duci la întâlnire. Te așezi afară, în public, și apoi. . . Eu sunt doar slujitorul Său, eu doar mă predau Lui, Duhului Sfânt. Apoi intri în contact cu Duhul Sfânt, iar El îmi vorbește și îmi spune ce să-ți spun. Înțelegeți? Acesta-i contactul tău, nu eu, El. Și atâta timp cât încerci să mă contactezi pe mine, ești chiar în afară tot timpul. Vezi? Dar atâta timp cât încerci să-L contactezi pe El, tu îl

contactezi pe El, iar El mă folosește pe mine doar ca portavoce pentru a-ți spune. Vezi? Asta este.”

¹⁶⁷ Frate Head, te văd așezat acolo în spate, lângă prietenul meu, d-l Lee. D-l Head era un muribund bolnav de cancer. Aparținea la Biserica Romano-Catolică din Louisville, pe moarte cu cancer la rect, cred că era, sau ceva de genul acesta; și a venit la mine aici într-o zi, când locuiam vizavi, și m-a întrebat dacă există îndurare pentru ca el să fie vindecat. Am făcut o rugăciune de credință acolo, iar Domnul a arătat o vedenie. Și domnul Head, cred că asta a fost acum cel puțin zece ani, nu-i așa? Acum vreo nouă ani, și iată-l viu astăzi. Vindecarea este reală, nu-i așa, domnule Head? Pe El nu-l interesează pe cine va vindeca. El va vindeca metodiști, bapțiști, catolici, orice ați fi, nu contează, El vindecă. Vedeți? Acum, voi doar să credeți. L-am văzut doar din întâmplare.

¹⁶⁸ Mă întreb dacă Margie Morgan este în clădire în această dimineață? Dacă ar vrea, să-ți ridici mâna? Margie, ai intrat? Ești aici, surioară? Bine, în spate de tot. Da. O altă femeie, o asistentă de aici de la spital, pe lista morților din Louisville, cu cancer. Și este vindecată chiar acolo, doar o grămadă de oase. Aha. Iat-o. Biata fată nu găsește nici măcar un loc unde să se așeze, iar în dimineața asta stătea în picioare pe holul din spate.

Cum—cum îmi amintesc că doctorul a spus, „Oh, vai. Nimic nu o mai poate ajuta.”

¹⁶⁹ Cum dragul ei soț, un prieten apropiat de-al meu, a venit chiar aici, iar eu eram epuizat, veneam, alergând prin tufișurile acelea în patrule. A spus, „Poate ceva să o ajute pe soția mea?”

Am spus, „Nu e treaba mea să mă gândesc, d-le. Dar tu ce zici?”

El a spus, „Cred.”

Am spus, „Adu-o aici.”

¹⁷⁰ Și chiar aici, unde s-a rugat pentru ea în acea noapte, Domnul s-a pogorât și i-a spus ce avea să se întâmple, și asta a fost cu ani în urmă. Iat-o astăzi, o femeie puternică și sănătoasă. Și mergeți la cercetarea cancerului din Louisville și aflați dacă ea a fost. . . nu a murit acum vreo zece sau doisprezece ani. Vedeți dacă ea a fost. . . Și acolo este o femeie moartă înviată, atunci, acolo în spate. Vedeți? Cu siguranță.

Oh, Isus trăiește. Isus domnește. Isus este totul.

¹⁷¹ Acum. (De unde ai început? De la unu la o sută? În regulă.) Acum, cine are cartonașul de rugăciune numărul unu? Vrei să stai chiar aici, într-o parte? Am cam lăsat. . . Sunteți, aveți cartonașe de rugăciune. Va trebui să vă aliniem pe toți, dar noi, ne vom—ne vom alinia aici, pe partea asta.

¹⁷² [Porțiune goală pe bandă—Ed.] . . . femeia, nu o cunosc. N-am văzut-o niciodată. E mama cuiva, poate. Nu o cunosc. Acum, este

exact la fel ca atunci când Isus a stat lângă fântâna aceea în ziua aceea și i-a trimis pe ucenici. Acum, Isus a vorbit cu ea și, când i-a vorbit, i-a spus, „Dă-Mi să beau.”

Și ea a spus, „Fântâna este adâncă și Tu nu ai cu ce să scoți, și nu avem obiceiul, unii cu alții, evrei și samariteni.”

El a spus, „Dacă ai fi cunoscut cu Cine stai de vorbă, Mi-ai fi cerut tu să bei.”

¹⁷³ Și astfel conversația a continuat, iar ea a vorbit despre închinare și așa mai departe. Apoi, după ce El a vorbit cu ea o vreme, a aflat unde era necazul ei. Este adevărat? Câți știi asta? El a găsit ce era în neregulă cu acea femeie, iar—greșeala ei era o viață imorală. Este corect? El a spus, „Du-te și adu-ți bărbatul.”

Ea a spus, „Nu am.”

El a spus, „Așa este. Ai cincii.”

¹⁷⁴ Acum, urmăriți ce el . . . ea a spus. Acum, ascultați ce a spus ea. Ea a spus, „Domnule,” cu atenție, „Domnule, văd că Tu ești profet.” Ea a spus (Acum, ascultați.), „Dar noi știm că atunci când are să vină Mesia . . .” Cine era Mesia? Fiul lui Dumnezeu. Ea a spus, „Știm că atunci când vine Mesia, El ne va spune aceste lucruri, dar Cine ești Tu?”

Isus a spus, „Eu sunt Acela care vorbește cu tine.”

Și, alergând ea în cetate, a zis, „Veniți de vedeți un Om Care mi-a spus ce am făcut. Nu este Acesta însuși Cristos?” Vedeți?

¹⁷⁵ Când vine Cristos, El va face aceste lucruri. Acum, ascultați, pentru acest ultim citat. Dacă asta, ceea ce a spus femeia, „Știm că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri,” acum, dacă acesta a fost semnul lui Mesia atunci, și El va . . . El era Mesia, și a înviat din morți, nu este același lucru și astăzi, dacă El este același?

¹⁷⁶ Acum, iată o femeie. Eu nu o cunosc. Dumnezeu știe asta. Nu știi nici un lucru. N-am văzut-o pe femeie în viața mea, din câte știi. Este o străină, dar Dumnezeu o cunoaște. Acum, femeia e aici pentru ceva. Nu știi. Poate că are o persoană dragă pentru care stă. S-ar putea să aibă probleme financiare. S-ar putea să aibă o boală. S-ar putea să fie o păcătoasă și să vină aici ca să fie mântuită. Nu știi. Dar dacă Isus Cristos, Fiul înviat al lui Dumnezeu, va veni aici și îi va spune acestei femei ceva despre ce ea știe că eu nu știi nimic, veți crede, audiență, că același Isus care a înviat în acea zi este aici, și El—El—El frânge pâinea, așa cum a făcut cu ei la Emaus?

Acum. Acum, soră, vreau să mă uit la tine doar un minut, vreau să vorbești cu mine. Acum, fie ca Domnul să o facă.

Acum, aș vrea să fiți cu adevărat reverenți acum, în timpul acestui moment, mai ales, în acest—aceast rând. Acum, eu nu spun . . .

177 Acesta este orașul meu natal. A fost de două ori, de când sunt în slujbă, că a lucrat aici, la tabernacol. De ce? Isus a spus că un profet în patria lui, în mijlocul poporului său, nu este lipsit de . . . este singurul loc în care este fără onoare. Este adevărat?

178 Când S-a dus în patria Sa, au spus, „Cine e tipul ăsta, de fapt? Din ce școală a ieșit?” Vedeți? Și Isus nu a putut face multe lucrări mărețe din pricina necredinței lor.

179 Au spus, „Nu este acesta fiul tâmplarului? Nu este mama lui aici cu noi? Nu este Iosif tâmplarul? Nu sunt frații și surorile lui aici cu noi? De unde—de unde a luat asta? Din ce biserică face parte?” El nu făcea parte din niciuna. Au spus, „Ei bine, când a căpătat această înțelepciune?”

180 Și Isus a făcut această afirmație, și va fi la fel și astăzi, și a spus, „Un profet de atunci, nu va fi fără onoare, în afară de cei de-ai săi.” Nu voi, cei de aici, dar este mediul din Jeffersonville, unde am crescut. Toată lumea îmi cunoaște toate punctele mele bune și rele și toate celelalte, și majoritatea sunt rele. Îmi pare rău. Dar Isus știe . . . nu știe asta. Dumnezeu nu știe. Isus le-a îndepărtat pe toate, așa că Dumnezeu nu știe nimic despre ele. Le-a pus în Marea Uitării când le-am mărturisit acum douăzeci și trei de ani, și El nu mai știe nimic despre ele acum, nu-i așa? Așa că este—este—este binecuvântarea lui Dumnezeu.

181 Acum, vreau să vorbesc cu sora noastră. Acum, doamnă, această audiență este un lucru mare. Aici sunt două sau trei sute de oameni, sau câte sunt, aici în această dimineață. Și tu și cu mine, fiind străini unul față de celălalt, fără să ne cunoaștem, fără să ne fi văzut niciodată, din câte știu eu, dar . . . Tu—tu mai văzut? Da. Unde ați fost la o întâlnire? Jos în Kentucky. Ei bine, vreau să spun că nu știu cine ești. Nu, așa este. Aha. Da. Acum, o puteți auzi pe doamna, cu toții? Nu știu nimic despre problemele ei. A fost la una dintre întâlnirile mele din Kentucky. Iată-ne, așadar, perfect străini unul față de celălalt.

182 Acum, dacă Domnul Isus . . . Dacă mă pot supune Duhului Sfânt, și El îmi poate spune ceva despre această femeie, sau pentru ce este aici, orice ar fi, ca și femeia de la fântână sau așa mai departe, toți ați promis că veți crede.

Acum, doamnă, tu, cea din scaunul cu rotile, crezi asta? Vei crede, sora Edith?

Vrei tu, oricine este micuța doamnă care nu se poate ridica aici, vei crede, soră, din toată inima ta? Vedeți?

183 Acum, toți cei de aici care aveți boli de tot felul, veți crede? Acum, dacă faceți asta, atunci îl atingeți pe El. Vedeți? Ați putea să mă atingeți pe mine toată ziua, nu ar face nici o diferență. Vedeți? Veniți, să mă atingeți și eu nu aș ști, dar atingeți-l pe El o singură dată și urmăriți-L cum se întoarce și vă spune despre asta. Vedeți? Doar atingeți-L o singură dată cu credință. Nu

este . . . Nu eu sunt cel care a înviat din morți. El este Cel înviat din morți (Vedeți?), iar eu sunt doar slujitorul Său.

¹⁸⁴ Acum, fiți cu adevărat reverenți. Priviți în direcția asta. Și câteva minute ar trebui să dovedească acest lucru dincolo de orice umbră de îndoială.

Acum, soră, noi fiind străini, zic eu, unul față de celălalt, vorbind . . .

¹⁸⁵ Vezi că am o luptă să mă supun Duhului. Exact așa este, pentru că este acasă. Este aici, în tabernacol. Pur și simplu nu funcționează așa cum ar trebui să funcționeze și . . . Dar Dumnezeu știe toate lucrurile. El poate face toate lucrurile.

¹⁸⁶ Dacă Dumnezeu îmi va descoperi pentru ce ești aici, vei accepta, orice ar fi, dacă ești aici pentru boală, accepți vindecarea ta? Dacă ești aici pentru finanțe, orice ar fi, va fi un act supranatural, nu-i așa?

¹⁸⁷ Acum. Acum, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, preiau fiecare duh de aici sub controlul meu.

¹⁸⁸ Femeia se îndepărtează de mine. Da, ea nu este de aici. Ea vine din altă parte, dintr-o casă umilă. Și ea—ea suferă, și este umbră. Este umbră de moarte, și este un cancer. Așa este. Dar numai Dumnezeu singur te poate însănătoși, tu știi asta. Este la piept, sau, la sân; cancer la sân. Îl văd cum îl examinează. Așa este, doamnă.

¹⁸⁹ Și tu, în drumul tău până aici, te-ai rugat ca să poți veni aici, unde mă aflu eu. Înainte de a pleca te-ai rugat în acest sens, să poți veni pe această platformă. Așa este. Eu nu îți citesc gândurile. Este adevărat. Și când te-ai întors acolo, iar soarele te-a luminat prin acea fereastră, știi că, atunci când Dumnezeu îți vorbea, te-a lăsat să ai un fel de credință care te-a făcut să știi că vei ajunge în acest rând de rugăciune. Și iată-te aici, aici, pe platformă, în această dimineață. Așa este. Nu îți citesc gândurile, dar este adevărat. Acum, dacă este adevărat, ridică mâna. Acum crezi?

Credeți în audiență? [Audiența spune, „Amin.”— Ed.]

¹⁹⁰ Acum, ai credință, soră. Vino aici, soră. Acum, uite, este Ceva aici, în Prezența căruia te aflu acum, care știi că nu este un om. Nu este fratele tău. Este Ceva aici care te cunoaște. Nu-i așa? Știe totul despre tine. Acum, este vorba de atitudinea ta față de Acesta. Crezi că a fost Isus Cristos Cel care mi-a permis să fac asta? Tu—tu crezi. Crezi, atunci, că Dumnezeu te va vindeca?

Pleacă-ți capul.

¹⁹¹ Bunul nostru Tată ceresc, Tu ești Dumnezeul lui Abraham, Isaac și Iacob, și această biată femeie aici, sub această umbră întunecată a morții, știind că trebuie să plece curând dacă nu Te atingi de ea. Și iat-o aici, în această dimineață, umblând aici, în această clădire, cu Domnul Isus înviat peste tot în lume, umblând

printre flori, și printre oamenii de astăzi, viu pentru totdeauna, și vorbind prin slujitorii Săi, încercând prin Cuvânt, apoi prin profeție, să dezvăluie taina inimii femeii, ca ea să știe că El o iubește.

Și, Tată, ca slujitor al Său, îmi pun mâinile peste ea și condamn acest rău să o părăsească, În Numele lui Isus Cristos. Amin.

¹⁹² Acum, du-te crezând, și dacă poți crede din toată inima ta . . . A plecat de la tine, acum. Vezi? Acum, dacă poți să crezi . . . Pentru că totul este lumină în jurul tău, vezi, acolo unde era întuneric. Acum, dacă poți să crezi din toată inima ta, nu va mai veni niciodată la tine. Du-te, dă-i laudă Lui și vei fi ca acei oameni de acolo care au avut cancer și care sunt vii acum. Vei fi vie cu ei. Amin.

¹⁹³ Credeți? Toată lumea să fie credincioasă, să creadă. Nu vă îndoiiți, ci aveți credință. Dumnezeu știe toate lucrurile, poate face toate lucrurile.

¹⁹⁴ Acum, sora noastră de aici, desigur, pentru mine, este o străină. Este adevărat, doamnă? [Sora îi vorbește fratelui Branham—Ed.] Suntem străini. Ați fost de două ori la tabernacolul nostru, în timp ce predicam aici. Bineînțeles că nu aș putea ști, tu ști. Nu știu . . . tu ești doar o străină pentru mine. Acum, crezi că Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, este aici ca să te ajute? Crezi în mesajul pe care l-am predicat, despre El, din Biblie? Și crezi că dacă El ar fi aici acum, și ar avea pe El acest costum pe care mi l-a dat, ar spune . . . ?

Aveți credință în Dumnezeu. Acum, fiți cu adevărat reverenți. Stați în liniște. Fiți reverenți.

¹⁹⁵ Dacă—dacă El ar fi îmbrăcat cu acest costum pe care mi l-a dat, și tu ai veni și ai spune că ești bolnavă, nu știu dacă ești. Dar să spunem, dacă ai fi bolnavă, și El ar spune . . . ai spune, „Doamne Isuse, mă vei vindeca?”

¹⁹⁶ Știi ce ți-ar spune El? El ar spune, „Copila Mea, am făcut asta când am murit pentru tine și am înviat pentru justificarea ta.” Crezi asta? El nu mai poate să o facă. A făcut-o deja o dată. Vedeți? La fel cum te-a salvat când a murit. Acum, El a înviat și apoi tu . . . pentru justificarea ta; același lucru pentru boala ta.

¹⁹⁷ Acum, dar El ar putea fi în stare să-ți spună ceva despre tine, așa cum a făcut cu acea femeie. Acesta este singurul lucru pe care El îl mai poate face. Vedeți? El nu ne-a lăsat niciodată fără un martor. El a pus Martorul aici, Duhul Sfânt, pentru a continua să mărturisească pentru El. Este adevărat?

¹⁹⁸ Acum, tu ești—nu ești de aici. Ești din alt loc. Așa este. O regiune muntoasă. Așa este. O mulțime de lemn de esență tare și alte lucruri, poate Kentucky. Așa este. Și ai venit aici . . . cu un scop, iar eu te văd în casa ta. Ești foarte agitată, supărată.

Da. Devii agitată, nu te poți stăpâni. E un lucru îngrozitor. Te văd mergând înainte și înapoi, făcând ceva, parcă—parcă din bucătărie în cealaltă cameră tot timpul, mergând înainte și înapoi. Devii foarte agitată. Asta-i mai ales după-amiaza, când ești foarte slăbită. Așa este.

¹⁹⁹ Știi Cineva-i aici care te cunoaște, nu-i așa? Este infailibil. Așa este. Este adevărat, nu-i așa? Um-hum. Acum, Ce, stând aici, îmi va permite să știu ce faci în casa ta? Este Cineva aici care este mai mult decât un om. Acesta este Isus. Așa este.

²⁰⁰ Și văd că ai ceva în interior. Sunt ecrescențe înăuntrul tău. Așa este. Și mai ai una care este exterioară. Așa e. Și este sub braț. E un nod, este sub brațul tău drept. Așa este. Nu-i așa? Crezi? Crezi că El a înviat din morți? Vino aici.

²⁰¹ Dragă Dumnezeuule, peste această iubită soră a noastră, condamnăm bolile trupului ei, și o lăsăm să meargă acasă ca să fie o persoană sănătoasă. Facem asta în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²⁰² Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Acum, du-te bucurându-te, fii fericită. Crede din toată inima ta și Dumnezeu va face pentru tine nespus de mult.

²⁰³ Micuța doamnă care se uită la mine, cu o haină roz pe ea, poartă ochelari, are părul negru, ea are un contact minunat cu Duhul în acest moment. Suferă de o problemă cu sinusurile care o deranjează. Așa este, doamnă, tu, cea cu haina roz, acolo. Așa este. Ai credință. Crede.

²⁰⁴ Vedeți ce vreau să spun? Nu trebuie să fiți *aici*. Trebuie să fiți *acolo*. Aveți credință.

²⁰⁵ Ce mai faceți, doamnă? Crezi din toată inima, din tot sufletul și din toată mintea ta? Și tu ești extrem de agitată. Da, doamnă. Ai o problemă, ar fi de fapt cu o doamnă de—de vârsta ta, care te face să fi agitată. Dar ai și o ecrescență în tine, și această ecrescență este în stomac. Apoi, ai o mică problemă într-o parte. Este vorba de ficatul tău. Și ai, pe partea cealaltă, o problemă la rinichi. Asta-i ce a spus doctorul acela, așa că—deci asta e—așa e. Asta-i ce ți-a spus, nu-i așa? Acum, crezi că te vei face bine? Ceva te-a atins, nu-i așa? Acea a fost puterea Lui de vindecare, dacă poți să crezi asta. Amin.

Tatăl nostru Ceresc, în Numele Fiului Tău Preaiubit, Domnul Isus, Te rog să o vindeci pe femeie, să o faci sănătoasă. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Să nu te îndoiești. Să ai credință și să crezi.

Fiecare ar trebui să creadă în El.

²⁰⁶ Așa este, soră Wood. Nu am de gând să spun, desigur, știi că știu. Vezi? Să ai credință, dar tu nu mai ai nici o tumoare. Aha. Așa este.

207 Sora, care plânga acolo, care te rogi pentru ochii tăi, nu-i așa? Șezută chiar aici, îmbrăcată cu costumul maro. Da. Acum crezi, nu-i așa? Te rugai lui Dumnezeu, „O, Doamne, lasă-mă și pe mine să fiu înăuntru.” Așa e? Dacă așa este, ridică mâna. Pot să-ți spun asta? Tu crezi că Dumnezeu îmi poate dezvălui taina inimii tale? Crezi asta? Și tu vrei ceva de la Dumnezeu, în afară de vindecarea ochilor tăi. Aha. Vrei botezul Duhului Sfânt. Și așa este. Așa este, ridică-ți mâna. În regulă. Îl poți primi acum. Domnul Isus să îți dea botezul Duhului Sfânt.

Nu, nu-i citeșc gândurile. Nu, nu. Nu, nu. Nu e asta. Nu spune asta. Aha.

Este Duhul Sfânt. Ea nu era . . . Ea aproape că intră în Duhul lui Dumnezeu. Să ai credință. Crede.

208 Ce mai faci, doamnă? Suntem străini unul față de celălalt. Dumnezeu nu—nu ține secrete. El poate dezvălui secrete. Și noi, fiind străini unul față de celălalt, nu ne cunoaștem, nu ne-am văzut niciodată, bănuiesc, în viață, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. El ne-a hrănit pe amândoi. Și iată-te aici, stând aici, o femeie, eu un bărbat. Și iată-ne aici. . . Ești o Creștină credincioasă și tu—și tu. . . pentru că duhul tău se simte binevenit, tu chiar crezi. Și, desigur, porți ochelari. Văd asta. Oricine și-ar da seama că e ceva în neregulă cu ochii tăi, sau nu ai purta ochelari. Poate că El îmi va arăta altceva care este în neregulă. Nu știu dacă o va face. Trebuie să-L întreb. Dar dacă El o va face, vei accepta? Audiența Îl va accepta?

209 Da, doamnă. Și tu, de asemenea, ai o ecrescență și sunteți gata pentru o operație. Văd că doctorul spune că trebuie să fiți operată. Se uita la limba ta. Escrescența este pe limba ta. Așa este. Așa este, în corpul tău. Este adevărat. Aha. Acum crezi că El este aici? Credeți că El poate scoate viața din aceea și va trece? Vino aici.

210 O, Doamne, Autor al Vieții, Dătător al Vieții Eterne, dă binecuvântările Tale acestei femei, pe care o binecuvântezi în Numele Tău, căci o cer în Numele lui Cristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Du-te crezând acum, având credință.

211 Văd o vedenie aici, în fața mea. Este o doamnă, și are o fetiță cu ea. Femeia are diabet, iar fetița s-a rănit la braț. A căzut de pe un pat sau ceva de genul acesta și s-a rănit la braț. Acea persoană este prezentă. Aha. Amin. Iată. Ridică-ți brațul, dragă. Uite-o aici. S-a terminat acum. Aha, aha. Credința ta L-a atins. Amin.

Cum aș putea să vă citeșc gândurile uitându-mă încoace și ei în spate?

Ești bine acum. Nu te mai doare acum, nu-i așa, dragă? Totul s-a dus acum; du-te, fii bine.

Să spunem, „Lăudat să fie Domnul.”

„Dacă puteți crede, dacă puteți crede, toate lucrurile sunt posibile.”

Acum, Domnul Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, Care a înviat morții, El face tot ce vrea. El este Cel Atotputernic.

Vai, nu reușesc să aduc oamenii pe platformă. Sunt în audiență. Acum, credința voastră se mișcă bine.

²¹² Sora Wood, am crezut că era pentru tine, dar este acel bărbat care stă lângă tine acolo. Crezi din toată inima? Vine din Michigan ca să fie vindecat, din Sturgis, Michigan, și așa este. Nu te-am văzut în viața mea, dar așa este. În regulă. Du-te acasă și fii sănătos acum. Credința ta să te facă bine.

²¹³ O, ce minunat. De ce nu Îl puteți crede? Voi, cei din tabernacol, voi care ați urmărit aceste lucruri ani de zile cum vin și pleacă, nu veți avea credință?

²¹⁴ Este soțul tău care se roagă pentru tine, doamnă. Așa este. Încearcă să ia legătura cu Dumnezeu. Și tu încerci. Ai un cartonaș de rugăciune să vii în acest rând, aici. Dacă crezi ce îți spun . . . te rogi, nu-i așa, domnule? Dacă crezi, nu va trebui să o faci. Nervii ți-au cedat, nu poți dormi noaptea, ești într-o stare îngrozitoare. Nici tu nu ești de aici. Ai venit din nord, venind în sud. Vii dintr-un oraș mare, unde trece un râu prin oraș. Așa este. Oh, ești de mult timp pe aici, nu-i așa, doamnă? Și ai fost vindecată și tu o dată, un cancer sau ceva de genul acesta. Așa este. Un fel de afecțiune care ai avut-o și Dumnezeu te-a vindecat. Acum tu ai . . . chemi predicatori și alte lucruri, să se roage pentru tine și lucruri de genul acesta, ca să te poți odihni noaptea. Tu vi din din Fort Wayne. Așa este.

²¹⁵ Crezi din toată inima că Isus Cristos te face bine? Crezi că puterea Lui te va vindeca acum? Trebuie să te prinzi repede, soră. Dacă vrei din toată inima ta, Isus Cristos te va face bine.

Frate Wood, pune-ți mâna pe acea doamnă care stă acolo.

²¹⁶ O, Doamne, L-ai înviat pe Isus din morți, diavolul a legat-o pe această biată femeie, neazuri peste neazuri, bietul ei soț. O, Tată, mă rog, ca, în Numele lui Isus, dacă credința lor ar putea să Te contacteze, Doamne, mă rog ca Tu să înlături acea afecțiune din trupul ei chiar acum, și ca din acest moment, să fie vindecată și să se facă bine.

²¹⁷ O, Doamne, în Numele lui Isus Cristos, îl mustru pe acel diavol. Și dă-i femeii credința să creadă în Fiul lui Dumnezeu, și să lase acest tabernacol în această dimineață cu ambele mâini în aer, bucurându-se și lăudându-L pe Dumnezeu, prin Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

²¹⁸ Dumnezeu să te binecuvânteze, surioară. Spune că-i „terminat”. Spune la bine, „bine,” și la greșit, „greșit.” Așa este. Amin. Ai credință în Dumnezeu. „Dacă poți crede,” a spus Isus.

²¹⁹ Este un duh întunecat care atârnă în colțul din stânga mea. Persoana care se află acolo în spate suferă de epilepsie, acolo, în colț. Ridică-te, domnule, are părul negru. Crezi că Isus Cristos te va face bine? În regulă. Atunci du-te. Fie ca Cristos să te facă bine. Credința ta o va face, dacă vei crede. Ai credință în Dumnezeu. Aici, privește. Dacă Îl crezi. Ai credință în Dumnezeu. Poți să crezi?

Oricare dintre voi, priviți încoace și credeți. Dacă puteți crede din toată inima, puteți primi ceea ce cereți.

²²⁰ Aici se află un om, șade chiar aici, pe rândul din exterior, în capăt de tot, înspre spate. Suferă de dureri de cap. El—el nu este din acest ținut. El a venit din Montana. Este un om cu părul blond. Poartă ochelari, are mâna ridicată acum. Așa este, domnule, migrene. Este un ținut frumos de unde vi. Am vânat în acel ținut. Fie ca tu să te întorci acasă, iar durerea de cap să fie în Marea Uitării; migrena să te lase, fratele meu. Du-te și fi vindecat în Numele lui Isus.

Ce se întâmplă cu voi, oameni din Jeffersonville? Nu puteți avea credință? Eu sunt fratele vostru. Aveți credință în Dumnezeu. Credeți.

Crezi, doamnă? Sunt un străin pentru tine.

²²¹ Crezi, domnule? Nici tu nu ești de aici. Ești din Ohio. Și ea este din Ohio. Așa este. Ești din Hamilton. Așa e. D-le Allen, poți merge acasă și fi bine. Ai auzul tău. Amin.

²²² Spuneți de ce i-am știut numele? Nu i-a spus Domnul Isus lui Petru că numele lui era . . . el era . . . numele lui era Cefa, el trebuia să se numească *Petru*, „o pietricică.” Cu siguranță, El vă cunoaște numele. El știe de unde veniți, știe totul despre voi. Aleluia!

Acea bronșită să plece de la tine, Domnul Isus să te facă bine și să te binecuvânteze, să te vindece.

Credeți că El este aici, acum, ca să vă facă bine pe toți? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.]

Cineva se roagă pentru un copil. Este o fetiță care are o ruptură la buric. Așa este, soră. Amin.

Ce vreți mai mult? Isus, Fiul lui Dumnezeu, este aici. A înviat din morți.

²²³ Tu, domnule, care te afli acolo în spate, ai probleme cu prostata, foarte agitat. Crezi că Dumnezeu te va face bine, te va vindeca? În regulă, domnule. Credința ta te-a vindecat. Poți să te duci acasă acum și să fi bine. Nu ai un cartonaș de rugăciune, nu-i așa? Nu ai cartonaș de rugăciune. Bine. Nu trebuie să ai.

²²⁴ Nu ai nevoie de nici un cartonaș de rugăciune. Ai nevoie de credință. Îl crezi? El a înviat din morți. El este aici. Acesta este Paștele, învierea. Câți vor să fie vindecați? Veți face ce vă spun

eu? Dacă Dumnezeu îmi permite să știu lucrurile care sunt în viața voastră, sau lucrurile pe care le-ați făcut, cine sunteți, sau de unde veniți, totul despre voi, dacă asta nu este învierea lui Isus Cristos, atunci ce este? Cu siguranță, este.

Diabet, artrită, credeți că Isus Cristos vă face bine? Dacă puteți crede, puteți primi. Aveți credință în Dumnezeu.

²²⁵ Acum, Duhul Sfânt îmi spune, Îngerul lui Dumnezeu care a apărut aici, la această platformă, Cel care și-a făcut prima apariție pe rău, aici jos, printre voi oameni buni, Cel care îmi spune, El este aici acum; și El a dovedit că a înviat din morți. Isus Cristos este același ieri, astăzi și în veci. Vindecarea voastră este în mâna lui Dumnezeu. El a făcut-o deja.

²²⁶ Și câți dintre voi credeți că Isus vă va face acum bine; că credința voastră este suficientă, acum, ca să spuneți, „Cred, Doamne. Frate Branham, dacă te vei ruga pentru mine, voi fi vindecat chiar acum, dacă te vei ruga pentru mine”? O vei face? Ridicați mâna. Atunci vă voi arăta slava lui Dumnezeu. Amin.

²²⁷ Credeți-mă, oameni buni. Eu sunt fratele vostru. Am fost crescut aici, printre voi. Niciodată nu a eșuat și nu va eșua niciodată. Vă spun, acum, Duhul Sfânt se mișcă prin această clădire ca o ceață de Foc, mișcându-se peste audiență. Este aici ca să vă vindece. Este aici ca să vă dea credință, dacă îl acceptați. Acum, puneți-vă mâinile unul peste celălalt.

²²⁸ O, Doamne, bunul nostru Tată Ceresc, mă rog ca, în Numele lui Isus Cristos, ca Duhul Tău să se miște peste această audiență chiar acum și să vindece fiecare persoană în Prezența Divină. Fie ca Duhul Sfânt să ia toată această negură a Jeffersonville-ului care atârână peste această audiență, și să Își reverse Slava peste această clădire și să vindece fiecare persoană de aici, în Numele lui Isus Cristos.

²²⁹ Acum, cu capetele voastre plecate, cu capetele plecate, spuneți asta lui Dumnezeu: „Doamne,” spuneți cu voce tare, „Doamne, [Audiența repetă rugăciunea după fratele Branham—Ed.] Acum eu cred. Nu mai poți face nimic, Doamne. Ai dovedit prin Cuvântul Tău, ai dovedit prin semnele Tale, ai dovedit prin Biblia Ta, ai dovedit prin slujitorul Tău, Tu ești aici, și acum eu cred. Acum accept vindecarea mea. Cred chiar acum că am credință, și că Dumnezeu m-a vindecat. Și din acest moment voi pleca din acest tabernacol, bucurându-mă, laudându-Te pentru vindecarea mea, în Numele lui Isus.”

²³⁰ Acum, cu capetele plecate, cu ochii închiși, acum gândiți-vă asta: „O, Doamne, acum Tu intri în mine. Simt Prezența Ta. Știi că Te miști în sufletul meu chiar acum. Ești aici, Doamne Isuse. Sunt ca și Cleopa. Am umblat cu Tine mult timp. Nu mi-am dat seama că a fost așa, Doamne; dar iată că Tu ai făcut ceva chiar aici, în clădire, și mi-ai dovedit că ești același Isus. Ai înviat din morți și Te cred. Te cred, Doamne, că Tu ești chiar aici, acum,

cu mine, și sunt vindecat chiar acum. Mă simt mai puternic. Mă simt mai bine. Mă simt din ce în ce mai bine. Îmi vine puterea. Cancerul, bolile mă părăsesc și eu vin la Cristos chiar acum.”

Cu capul plecat, continuă să te bucuri, continuă să te rogi în timp ce păstorul continuă să conducă în rugăciune.

PUTERNICUL BIRUITOR ROM56-0401M
(The Mighty Conqueror)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză
Duminică dimineața de Paști, 1 Aprilie, 1956, la Tabernacolul Branham în
Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică
și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere în limba Română a fost
tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org